

ANUL XVII (Serie nouă)
Trimestru II - 2003 Nr.36

Plaiuri Săcelene

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRAȘOV, SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994.
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc
să infățișem prezentul văduvit de măreția trecutului
să despicăm drum nou prin vremuri să celelor de mâine și
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească
la ridicarea acestor plăiuri mocănești

VICTOR TUDORAN
Plaiuri Săcelene, 1934

FII BINE VENIT LA SĂCELE, MĂRIA TA!

G.G. Corindan

Plaiuri Săcelene

APARE TRIMESTRIAL

MEMENTO

“ După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi, vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește oameni și locuri scumpe vouă și părinților voștri.”

Cuprins

Memoriam

CEL MAI CINSTITUȚIONAL DE ONOARE AL MUNICIPIULUI SĂCELE ESTE DE ACUM PRINTRE NOI	3
EVENIMENT CULTURAL-CIVIC PROMIȚĂTOR DE SPERANȚE	5
“IZVORUL” SÄCELEAN CURGE DE 80 DE ANI	7
FOTBAL CU “IZVORUL” DE-A LUNGUL ANILOR	8
VICTOR TUDORAN. CÂTEVA ÎNSEMNĂRI ASUPRA CREAȚIEI SALE POETICE	11
EDUCAȚIE ȘI RELIGIE-AMINTIRI ȘI REFLECȚII DESPRE SÄCELELE DE ODINIOARĂ	12

Cultura

O VARĂ INCITANTĂ ȘI EXCITANTĂ	13
ÎN AMINTIREA PROFESORULUI	15
CORESPONDENȚĂ DE ARTĂ DE LA LONDRA	16

Actualitatea

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SÄCELE	17
ALTE CHIPURI DIN SÄCELE	18
ELECTROPRECIZIA S.A. ANGAJATĂ PE UN DRUM ASCENDENT	21

Opinii

SÄCELE – UN ORAȘ MONTAN	22
PEȘTELE CEL MARE ÎNGHITE PE CEL MIC	23

Sport

“IZVORUL” – LA 80 ANI!	24
FOTBAL	26

CEL MAI CINSTIT CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI SĂCELE ESTE DE-ACUM PRINTRE NOI

"Marele poet este rezultatul firesc al zânciumului nostru sufletește de-a lungul vremii"

D. Murărescu

Inițiată la 15 iunie 1995 de către despărțământul "Mihail Kogălniceanu" Iași al ASTREL prin devotamentul, tenacitatea și priceperea d-nei prof. Areta Moșu, sărbătoarea națională a Denilor Eminesciene a ajuns, iată, la ediția a nouă, dezvoltând un program cultural-artistic de largă audiență atât în mijlocul românilor din țară, cât și al conraților din afară.

Prima ediție a debutat, cum este și firesc la Iași sub genericul "O floare și o lumânare pentru Eminescu".

C o m e m o r a r e a Poetului
Poetul s-a celebrat atunci la Muzeul "Mihai Eminescu" și sub Teiul din Parcul Copou.

Manifestarea și-a propus unirea în cuget și simțiri a tuturor românilor de pretutindeni, afirmarea plenară a valorilor culturale românești.

Având în vedere că studentul Eminescu, pe atunci la Viena, s-a implicat în organizarea marilor serbări ale Putnei, în 1871, ce-a de-a doua ediție a Denilor s-a intitulat "Cu Eminescu, prin Moldova, până la Putna".

Neuitându-i pe frații noștri de dincolo de Prut, ediția a treia (1997) a avut drept itinerar Iași-Chișinău-Orhei-Onișcani, cale generată de traectoriile spirituale jalonate de însuși Eminescu în monografia "Basarabia", editată după 1989, la Chișinău.

"La Iași, prin Eminescu, către izvoarele noastre" a fost botezată a patra ediție (1998). Ea a antrenat mai ales pe studenții români ai Institutului de Stat din Ismail, și-n general tineretul studios din sudul Basarabiei.

Desfășurată sub deviza "Luceasc-un cer senin,

pe-ntinsele ape" ediția următoare (1999) i-a pus pe participanți în situația de a cunoaște viața locuitorilor români din ținutul Odessei (Ucraina). Peste tot, aici, au fost organizate diferite expoziții, întâlniri, spectacole, concerte, donații de carte etc.

Sub genericul "Noi amândoi avem același dascăl" s-a consumat și cea de-a șasea (2000) ediție, care a fost închinată, în prag de nou mileniu, locului de

obârșie a poetului național: Ipotești, Putna, Cernăuțiul-zone bogate în interferențe etnice, folclorice și nu numai.

La ediția a șaptea a Denilor Eminesciene, desfășurată în intervalul 14-16 iunie 2001 la Iași, București și Plevna, Grivița (Bulgaria) au participat peste 250 de invitați. Cu mândrie o spunem că, printre aceștia, s-au numărat și cei 25 de elevi săceleni de la Liceul

Teoretic "G. Moroianu" însoțiți de 2 dintre profesorii lor. Grupul nostru a participat la activitățile comemorative de la Iași și apoi s-au rugat veșnicie Luceafărului acolo, la Casa fericită a copilăriei de la Ipotești.

Anul trecut, la cea de-a opta ediție (2002) am avut personal cinstea de a participa în fascinanta zonă a Năsăudului, moșia culturală a lui Coșbuc și Rebreamu, acolo unde s-a murmurat versul "Și noaptea candelă s-aprinzi, iubirii pe pământ" și ne-am ostoit setea de frumos pentru multă vreme, colindând meleagurile desprinse din basmele ce-au dat atâtă prospetime Năsăudului, Veronicăi Micle, Prislopului, Becleanului, Maierului sau

continuare în pag. urm

M. Eminescu

continuare

Bistriței. Horele înfrățirii abia s-au încins. Ele vor răbufni și la cea de-a nouă ediție a Deniilor lui Eminescu, de anul acesta, sub genericul

"ȘI DE-I VREMEA BUNĂ, REAMIE-MI CURGE DUNAREA".

Organizatorii din anul acesta își propun să demonstreze că revigorarea forțelor spirituale ale Europei se poate baza pe comuniunea și specificul valorilor culturale care unesc Orientul și Occidentul.

Spre bucuria și satisfacția noastră, ediția 2003 va concentra manifestările la Iași și în arealul geografico-cultural SÄCELE-Brașov, România și Serbia. Ea va fi consacrată legăturilor lui Eminescu cu Transilvania, dar și cu trecerea peste Dunăre la românii din Serbia.

Manifestarea va încorpora în programul său – la loc de frunte- dezvelirea și sfîntirea bustului lui MIHAI EMINESCU la Säcele, operă a sculptorului bucureștean Gheorghe PASSIMA, care va înnobila noul parc din cartierul "Electroprecizia", adus prin grija Primăriei la înalte standarde edilitare și moderne funcționale.

Noul despărțământ ASTRA, "Frații Popaea", aduce mulțumiri deosebite d-lui primar al municipiului, ec. Petre Gheorghită-Mutu și conducerii firmei "Electroprecizia S.A.", d-lor ing. Claudiu Roșculeț și ing. Constantin Zavarache, personalități ale comunității săcelene care au dat dovadă de o matură și chibzuită înțelegere a scopului acestei fundamentale manifestări a spiritului cultural românesc integrat în concertul

valoric european.

Noul parc al culturii și agrementului săceleean îl va primi pe marele EMINESCU în haine de sărbătoare. Se pare, în conformitate cu unele cercetări încă neaprofundate (vezi art. lui Ștefan Munteanu-Säcele: "Mihail Eminescu la Säcele", publicat în revista

"Plaiuri săcelene", serie nouă, an XII, nr. 15, 1998, pag.4) că pașii Poetului au trecut și pe la Turcheș, prin 1868, în compania prietenului său, actorul Ion D. Lacea.

Spre această lumină din zona Säcele-Brașov, lumină între cele mai strălucitoare din vatra istorică a Transilvaniei, spre care a gravitat și Eminescu, se vor îndrepta din diverse puncte de pornire, participanții la Denile 2003: români și

prieni ai românilor din România, Bulgaria, Albania, Serbia, R. Moldova, Ucraina, Ungaria etc. (cca. 100-120 de persoane).

La Säcele, solemnitatea dezvelirii bustului va avea loc vineri 13 iunie a.c., în ajunul Rusaliilor, în jurul orei 16⁰⁰.

Participanții de diferite vîrste vor începe horele înfrățirii, alături de binecunoscuții și talentații membri ai Ansamblurilor folclorice "Trandafir de la Moldova" din Huși și Ansamblului ASTRA din Säcele, care a doua zi își vor continua drumul spre Timișoara și localitățile românești Coștei și Uzdin (Serbia).

Și, poate, pe buzele multora vor zâmbi întru aducere aminte acele doinile doruri eminesciene:

**"Din Sătmăra până-n Säcele
Numai vaduri ca acele"**

Prof. Liviu Dărjan

EVENIMENT CULTURAL-CIVIC PROMITĂTOR DE SPERANȚE

Cu câțiva ani în urmă, aici la Săcele, a renăscut de sub zgura și cenușa multor opreliști dictatoriale, cercul "Astra" cu simbolicul nume pentru săceleni "Frații Popeea". Ocrătit, uneori încurajat, chiar răsfățat căteodată, sprijinit cu atenție părintească de reprezentanți ai comunității noastre locale, amintitul cerc s-a ridicat la o vîrstă cu pretenții. În relații cu formații "Astra" din țară a învățat și s-a manifestat prin activități notabile. A prins, cum se spune, "aripi" bune pentru a se desfășura în viață cu mai multă independență. Așa se face că de curând, la sfârșitul lunii mai curent, în prezența autorităților naționale cele mai autorizate ale Astrei oficiale de azi, a celor politice și administrative locale s-a înșăptuit și sărbătorit evenimentul promovării formațiunii **"Astra"** din Săcele de la etapa statutară de **cerc** la cea de **"despărțământ"**, fapt care presupune deplină maturitate și autonomie a acestuia în totalitatea demersurilor și acțiunilor sale. Tânărul Despărțământ "Frații Popeea" a îmbrăcat o haină nouă peste o structură organizatorică împrospătată, calculată și mai sistematică și deci, mai funcțională decât cea precedentă, cu un bord managerial în stare să-i proiecteze idealuri și obiective operaționale pe măsura și aspirațiile comunității de azi și de viitor a orașului. Sperăm că noua conducere va pune în mișcare energiile aderenților la spiritul "Astrei", astfel încât acestea să se simtă mai pregnant în viața socio-culturală și economico-civică a Săcelor, să se vadă că este o permanență în timp și are coerență în ceea ce face pentru a răspunde și corespunde la nevoile și problemele atât de acute ale prezentului.

"Astra", adică "Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român", a apărut în viața spirituală a Ardealului în climatul politic al evenimentelor istorice din preajma anului 1848, pentru a se constitui în far iluminator prin cultură al românilor ca popor european în vederea emancipării lor sub toate aspectele vieții. A fost o creație a minții cărturarilor români din Transilvania. Actul de înființare

s-a săvârșit în 1861 la Sibiu, sub binecuvântata îndrumare a mitropolitului Andrei Șaguna, acesta fiind primul președinte al "Astrei", iar unul dintre secretarii săi a fost săceleanul prelat Nicolae Popeea. Brașovul, prin înalți cărturari români și numeroase instituții socio-culturale de anvergură a fost un centru vital constant pentru existența "Astrei", de la începuturile ei până în prezent. Așa ne explicăm puternicele influențe ale lui Andrei Șaguna, Ion Pușcariu, George Barițiu, Andrei Bârseanu și altor corifei de ieri și de azi de sub Tâmpa asupra multor ucenici ai lor, din apropiatele Săcele: frații Popeea, G. Dragoș, V. Jinga, V. Tudoran, G. Moroianu, A. Stroe-Militaru, I. Taraș, G. Șerbu, N. Verzea și a multor alții intelectuali al căror număr crește și azi. Spiritul "Astrei" i-a făcut adepti prin credință și fapte la idealurile și obiectivele ei. Impunătoarele biserici ortodoxe, adevărate catedrale din fostele șapte sate, care străjuesc și astăzi orașul, au fost măcar parțial zidite, renovate, împodobite, pictate și mereu dotate cu valori de seamă de către enoriași influențați de duhul "Astrei". Între școlile, bibliotecile, casele de cetire din Săcele și izvoarele de cultură brașovene a fost un permanent sprijin. Subliniem și cu această ocazie faptul că "Astra" nu este o instituție doar cultural-artistică așa cum sunt mulți tentati, cu intenție ori din neștiință, să o considere. Cultura, în complexitatea ei este în concepția inițiatorilor "Astrei" – creație și produs al omului, instrument de cunoaștere și mod de manifestare a unei comunități umane. Este un fapt incontestabil că "Astra" a contribuit la pregătirea românilor pentru Unirea cea Mare. Activitatea ei exemplară pe toate planurile – economic, literar-artistic, publicistic-editorial, școlar, sportiv – a îndreptățit aprecierea ce i s-a dat, ea fiind o "prestigioasă academie de probleme sociale și economice ale românismului". La Brașov, cu ocazia primei "Expoziții românești de produse ale industriei naționale casnice a românilor din Transilvania" (1862) dârzușom politic, istoric și ziarist George Barițiu (1812-1893), unul din inițiatorii și președinții "Astrei",

continuare

recomanda: "Românii trebuie să iasă la lumina zilei ... în toate ramurile noastre naționale pentru a demonstra lumii capacitatele creațoare, politice și economice ale națiunii române." Atunci, la Brașov, au fost prezentate peste 2000 de exponate din domeniul industriei casnice românești, al etnografiei și meserilor, al artelor plastice, mineralogie și agriculturii. În colectarea exponatelor și organizarea expoziției s-au implicat mari prelați ai bisericii române, întâiul fiind A. Șaguna, fruntașii "Astrei", presa românească, dar mai cu seamă preoții și învățătorii satelor ardeleni. Remarcăm – nu întâmplător faptul că "la o expoziție mondială de la Paris din 1867, românii brașoveni au trimis costume naționale femeiești din suburbii românești și din vecinele Săcele".

În trecut dar și în prezent forțe ostile spiritului "Astrei" au încercat pe variate căi, uneori pe căi subtile, să diminueze ori chiar să demoleze această "prestigioasă Academie a românismului". Adepații credincioși ai "spiritului" Astrei din Săcele i-au fost întotdeauna sprijinitori de nădejde. La a 75-a aniversare a Astrei (1936) revista "Plaiuri Săcelene" într-un editorial omagial declară profetic despre misiunea acestia: "Nu se poate vorbi de istoria Ardealului fără a nu pomeni numele "Astrei". Încă de atunci, din 1936 au fost aici la Săcele voci care susțineau cu credință că misiunea istorică a "Astrei" nu s-a sfârșit. Istoria Săcelor interbelice o găsim complexă și variată reflectată în paginile revistelor "Viața Săceleeană" și "Plaiuri Săcelene" și în alte izvoare. Documente din acea perioadă demonstrează rolul "Astrei" în întreaga viață economică, civică și cultural-artistică a celor șapte sate. Nu ne ferim a afirma faptul că însuși conceptul de "Despărțământ" cu care se operează și azi reflectă preocuparea "Astrei", de la începuturi până în prezent, de a oferi și recomanda celor care aderă la spiritul ei cu adevărat democratic, o deplină autonomie și independență pentru a-și adapta munca la cerințele comunității în care operează, la imperitivele istorice

ale locului și vremii. Am constatat cu multă satisfacție faptul că adesea în viața românilor Săceleni de odinioară când structurile organizatorice oficiale ale "Astrei", din motive diverse, nu existau ori nu funcționau normal, când apăreau devieri de la spiritul acesteia, credința cultivată și răspândită de către "stâlpii" de rezistență ai "Astrei" din trecut, prin tradiții, credință ortodoxă, obiceiuri și moralitate specifică locului devineau puncte de referință. Oamenii rezistau cu consecvență să-și ducă viața conduceți de "datini" străbune fără a fi refractari la invazia firească a noului. menit să le sporească confortul.

Condițiile vieții de azi și în viitor la Săcele

sunt și vor fi substanțial diferite față de trecut. Acestea trebuie să fie temeinic cunoscute și interpretate științific de către "Despărțământ" pentru a-și adapta programele la poruncile concrete ale comunității. De pildă azi trăim în municipiu Săcele, o comunitate urbană de proporții care "globalizează" zone (sectoare, cartiere) relativ distințe, cu biserici, școli, grădinițe, comerț, chiar și piețe, servicii medicale etc. "Astra" are menirea să includă în preocupările ei această problemă a "proporțiilor" comunității pentru a antrena în acțiunile ei toate "sectoarele" cu "globalul" impus de "municipalitate" și particularul zonei respective.

Constituirea la Săcele a Despărțământului Astra "Frații Popeea" ne onorează, dar cu precădere obligă. Statoric considerându-mă în cultura spirituală promovată de "Astra", consider că "bordul" noului Despărțământ trebuie să-și orienteze demersurile operaționale pornind de la nevoi. Meditând asupra unor astfel de nevoi, poate alese și interpretate cu multă subiectivitate, voi propune în viitor câteva opinii. Așteptând ca speranțele comunității noastre din multele pe care "Astra" le poate, măcar parțial, rezolva pe căi specifice, să prindă viață, îi urăm depline succese în tot ce o să urmărească.

Prof. Andronic Moldovan

“IZVORUL” SĂCELEAN CURGE DE 80 DE ANI

Lucrare prezentată la simpozionul “Izvorul-80” de P.C. părinte prof. Ioan Voineag

Fiecare zi de sărbătoare religioasă sau civilă presupune, în primul rând, evocarea unui eveniment marcant al trecutului, ori a uneia sau mai multor persoane care și-au adus o contribuție deosebită la progresul material, cultural sau moral-duhovnicesc al unei comunități.

Pe de altă parte, orice serbare implică și ideea de meditație pe marginea a ceea ce se evocă.

Sărbătoarea a 80 de ani de la înființarea Asociației cultural-sportive “Izvorul” din Săcele, ne conduce pe toți spre o întrunire de suflet cu un scop nobil: acela de a evoca atât acest eveniment de referință din istoria Săcelor, cât și persoanele care l-au generat, dar și de a gândi la rolul avut de Asociație pentru comunitatea săceleană, în cele opt decenii scurte de la întemeiere. Nimeni însă nu poate contesta activitatea culturală și sportivă pe care au inițiat-o, de-a lungul vremii, cei de la “Izvorul”!

În acest context binecuvântat, m-am gândit să medităm puțin asupra numelui de “Izvorul” cu care a fost “botezată” Asociația încă de la început. Spre ce ar îndemna ideea de izvor?

Potrivit „Dicționarului explicativ al limbii române,” prin izvor

înțelegem pe de o parte, locul de unde iese apa din pământ, iar pe de altă parte însăși apa ce izvorăște ca o binecuvântare a lui Dumnezeu, spre menținerea vietii pe pământ. Apa ce izvorăște dintr-un izvor curge la vale sub forma unui râu, care apă devine însăși o râul, căci dacă izvorul oferă apă din belșug – ce posedă o forță intrensecă – râul va trăi și va birui toate piedicile și nu va trece peste încercări.

Așadar, pornind de la aceste realități concrete, ne putem gândi la o frumoasă alegorie pe tema izvorului – ca loc și apă – care reprezintă poporul român în derularea sa istorică. Asemenei apei, poporul român nu poate birui încercările istoriei decât dacă se alimentează mereu dintr-un “izvor” curat, care-i conferă apă din belșug. Această forță care menține neamul românesc în timp nu este altceva decât tradițiile sănătoase și obiceiurile bune.

Întemeietorii “Izvorului” și apoi toți ceilalți membri ai săi, aş zice eu, nu au incetat să facă mereu apel la aceste valori fundamentale pentru persoana umană, și implicit pentru un popor. Concret, cei de la “Izvorul” au militat mereu pentru sănătate sufletească și trupească, aplicând două vechi maxime: “mens sana in corpore sano” și “suflet sănătos-fiuță sănătoasă-popor sănătos”. Cultura și sportul ţin de sufletele nobile și curate sau, altfel spus, mintea sănătoasă și sufletul creator nu pot ființa decât în oameni sănătoși sufletește și trupește; un popor nu poate ființa decât dacă este format din oameni care întrunesc aceste calități.

Acesta este idealul uman propus de “Izvorul” pentru românii săceleni; spre aceasta au țintit de-a lungul vremii membrii săi și aceasta au propus-o și altora. Prin revista “Plaiuri Săcelene”, prin acțiunile culturale și sportive, prin implicarea în alte activități nobile, “Izvorul” a încercat să fie “apa curată care garantează puterea și longivitatea românului și implicit poporului român. și pentru toate acestea, a contribuit la conservarea marilor valori umane: unitatea, libertatea de exprimare, promovarea culturii și menținerea credinței strămoșești.

Asociația “Izvorul” a fost, este și trebuie să fie un așezământ al buiailor români de aici și pretutindeni.

Așadar, comemorarea celor 80 de ani de existență a “Izvorului” și a membrilor săi, este cu adevărat o mare sărbătoare a noastră a tuturor. Înaintașii noștri, oameni luminați de Dumnezeu, au știut cum să conserve ceea ce are românul mai bun, iar pe de altă parte au știut cum să devină “aluatul” care dospește toată “frâmântuala”. Aluatul este puțin, însă reușește să pătrundă peste tot în frâmântatură în aşa fel încât să pună în lucrare întregul, întreg care devine apoi un tot unitar.

Se cuvine acum, la acest popas aniversar să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru ocrotirea arătată “Izvorului” de-a lungul vremii și să dorim din suflet acestei asociații viață lungă intru slujirea omului și Legii străbune și neamului românesc.

“VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!”

FOTBAL CU "IZVORUL" DE-A LUNGUL ANILOR

Lucrare prezentată la Simpozionul "Izvorul-80" de d-nul Dan Zamfir

Asociația Cultural Sportivă "IZVORUL" îa naștere în 1922 prin efortul câtorva entuziaști tineri săceleni, propunându-și pe lângă o activitate culturală și una sportivă. Așa apare echipa de "futbol" cu același nume care este primită cu mult interes și simpatie de către locuitorii satelor săcelene. Este prima echipă din mediul rural afiliată la Federația Română de Fotbal așa cum este consemnat în analele sportului românesc apărute prin 1964.

Ministrul Constantinescu împroprietărește Asociația prin 1924 cu un teren ce în scurt timp, prin efortul colectiv al săcelenilor, devine una dintre cele mai frumoase arene de fotbal din județ, cu un gazon demn de invidiat chiar și în zilele noastre.

La început, activitatea fotbalistică se desfășoară demonstrativ, atrăgând un numeros public din Satulung, dar și din comunele Cronicarul săcelenă de Plasa Săcele, iar prima mingă "adevărată" este cumpărată pentru echipă de către Aurică Văsioiu din Cernatu, component al echipei.

După afilierea la F.R.F., echipa este înscrisă și activează în campionatul districtual al Brașovului; revista "Plaiuri Săcelene", din varii motive, nu acordă prea mult spațiu fotbalului satulungean, mai bogate în amănunte fiind ziarele brașovene. Doar în puține numere din "Plaiuri", la rubrica sportivă și cel mai ades la "Cronica Măruntă" apar comentarii legate de fotbalul practicat de "Izvorul". Astfel, în numărul 10-11-12 din 1935 găsim la cronică

sportivă semnată de Gigi Deleanu următoarele: "Suntem în preajma începutului sporturilor de iarnă. Cu primul strat de zăpadă ce a îmbrăcat pământul "sezonul de fotbal" a luat sfârșit. Jucându-se ultimele partide situația în

clasament s-a lămurit. Fiecare echipă și-a ocupat un loc din care nu mai poate evada până la primăvară. În frunte găsim redutabilă echipă ISVORUL care în urma excelentei forme arătate în cursul campionatului a reușit să se claseze prima, totalizând 15 puncte..." În continuare "reporterul" arată că la antrenamentul echipei au fost chemați de la Brașov d-nii prof. I. Moldovan, șeful secției de Educație Fizică al Municipiului și internaționalul Geller-antrenor. și mai consemnează d-nul Deleanu: "Rezultatul s-a putut culege în matchurile jucate când s-a văzut la "Izvorul" mai multă stăpânire a balonului, omogenitate, elan și încredere." Cu "mici variațiuni" echipa a fost formată din aceiași jucători: Moga- portar, apoi Victor Fugaciu- zis Puri, Petrică Șchiopu, dr. Eremiu Bodeanu, Nelu Bujilă, frații Ion și Gheorghe Tuțuiianu.

Dr. Bodeanu joacă tot așa de bine ca și în anii când putea să se ocupe mai mult de echipa "Izvorul".

Nelu Bujilă joacă atletic, bate admirabil pedepsele de la 20 de metri.

Tuțuiianu I (plecat de curând dintre cei vii) are un joc dărzi și plin de nerv, pe când fratele Gheorghe driblează bine dar cam abuzează, are putere de

continuare

pătrundere și șuturi bombe, realizând cele mai multe suprafața de joc și împrejmuirea se deterioraseră goluri, și-și încheie rubrica: "toate matchurile afară de cel pronunțat.

cu Astra s'au jucat la Satulung. Publicul săcelean a luat parte la matchurile jucate în număr din ce în ce mai mare arătând interes pentru acest sport.

În fotbalul brașovean, gruparea "Izvorul" și-a cucerit un loc de merit. Performanța acestei echipe românești este mai mult decât onorabilă și noi, tineretul săcelean, suntem mândri de ea. Campionatul Brașovului, cucerit de gruparea "Izvorul" este cea mai frumoasă performanță ce-a strălucit pe fruntea sportivei echipe săcelene."

În Cronica Măruntă a Plaiurilor

Nr.5 din 1938, Ion Păltănea scria: "matchul de foot-ball dintre asociația sportivă "Izvorul" din Satulung cu "Suburbiul" din Brașov nu s-a putut termina din cauza timpului nefavorabil... Iată care sunt rezultatele matchurilor pentru campionatul districtual de primăvară: Isvorul-Venus 6-0; I.A.R.-Isvorul 5-0; Isvorul-Caraiman 3-0; Isvorul-Suburbiu 3-0; Locomotiva-Isvorul 2-1. În urma acestor rezultate nu ar fi exelus ca gruparea "Izvorul" să ia campionatul districtual." Același redactor consemnează în numărul 9/1938: "... rezultatele meciurilor din toamnă ale echipei de fotbal "Izvorul" din Satulung, cari – s-o spunem mai încet – nu prea sunt strălucite. Scorurile vorbesc: Unirea Tricolor Bod-Isvorul 4-1, Metrom-Isvorul 4-1, Muncitorul-Isvorul 3-0."

Rezultatele fiind dezastruoase, cronicarul se abține de la alte comentarii.

În 1939 eminentul profesor Radu Bratosin devine primar al Satulungului, fiind în același timp președintele clubului sportiv "Izvorul" și jucător de fotbal; Victor Tudoran face un apel de susțin la el, în dubla-i calitate de primar și președinte pentru a lua măsurile de rigoare, astfel ca stadioul "Izvorul" să fie reparat și să redevină ceea ce a fost nu cu mult timp în urmă, de unde înțelegem că

Tensionarea relațiilor internaționale, pregătirea și declanșarea războiului fac ca fotbalul și celelalte activități sportive să treacă pe planul doi. Își revista "Plaiuri

săcelene" își închidează apariția cu numărul 6-7 apărut în luna iulie a anului 1940. După Război fotbalul revine la Satulung. Perioada lungă de pauză reface gazonul, se ridică o tribună de lemn ce este culcată la pământ de un vânt ceva mai puternic, devenind locul predilect de joacă a copilărimii dar și prilej pentru frații Bodeanu să scrie: "Ai tribuna mea, nu te dărâma că te-oi ancora pe la anul viitor", lucru ce s-a și întâmplat.

Se construiește o cabină la poartă, un "vestiar" pentru jucători, se repară gardul împrejmuitor și, ce este mai important, se reiau meciurile de fotbal, deocamdată de prin 1946 va rămâne în memoria celor ce au asistat la el. "Izvorul" juca cu o echipă din județul Trei Scaune și "Izvorul" juca cu o echipă din județul Trei Scaune și Gh. Tuțuianu, proaspăt întors din război, a prezentat deasupra terenului un număr de acrobație aviatică ce a lăsat fără grai întreaga asistență. În final a aruncat mingea cu care trebuia să se joace din avion și "Izvorul" a câștigat cu 3-0, echipa fiind cam aceeași ca și înainte de război.

La "Izvorul" au jucat apoi foarte mulți jucători, atât săceleni cât și din cei veniți pe meleagurile noastre în căutarea unei vieți mai bune. Îmi este imposibil să-i nominalizez în timpul pus la dispoziție.

În anii ce au urmat, "Izvorul" își caută matca, mutându-și sediul de colo-colo în vreo două case nelocuite pe atunci de pe strada Unirii, pe Valea Largă, pe Strada Mare în fostul Club și grădinița fabricii Precizia, ca până la urmă să se stabilească la Casa de Cetire de pe lângă Biserica Nouă din Satulung. Joacă mai întâi în campionatul districtual de unde se promova direct în divizia B,

continuare în pag. urm.

continuare

bătându-se cu ASTRA Brașov pentru locul I. Din 1952 este silită să-și schimbe numele în Recolta Săcele și prin noua formă administrativă, joacă în campionatul regiunii Stalin. Dispută meciuri la Sighișoara, Mediaș, Rupea, Căpeni, Covasna, Tg. Secuiesc, Comăndău și bineînțeles la Brașov, cu rezultate când mai bune, când mai puțin neintreruptă. La fiecare meci ne prezentam cu 5-6 jucători notabile. Rezultatele depindeau în mare măsură de noi, nu ne prea cunoșteam între noi. Așa se face că la jucătorii disponibili pentru deplasare, neexistând o echipă standard.

Lotul era restrâns, de cele mai multe ori la numai 11 jucători, și datorită faptului că nu erau permise înlocuirile, echipa era antrenată de către un jucător cu

mai multă experiență. În deplasări era însoțită de câțiva "fani" ce-și suportau cheltuielile de transport. Cea mai mare infrângere am suferit-o la Comăndău 12-1 după ce condus cu 1-0. Am fost primiți cu multă căldură, masă întinsă ca la maial, transport cu planul înclinat și apoi cu drezinele pe cale îngustă. A fost primul meci dintr-un nou experimentat, precum și faptul că la ei jucau doi frați ce să ia asemenea proporții. La întoarcere, Delu Bucurenciu, foarte supărat, nu ne-a permis să scoatem o vorbă.

În return am câștigat cu 8-1. Un alt scor usturător 6-2 l-am încasat la Covasna pe un stadion cochet, vreme frumoasă și foarte mulți spectatori. La pauză am condus cu 2-1 după un joc bun și spectaculos; în repriza a doua arbitrul scapă jocul din mâină, apărând duritatele. În aceste condiții, regretatul Paul Niculescu, unul din cei mai buni jucători ai "Izvorului", trimite intenționat o mină la păianjenul porții apărante de Nelu Orez, permitând egalarea și apoi desprinderea ca să putem pleca întregi acasă. Bineînțeles că ne-am spălat rușinea în return când am câștigat la o diferență de sase goluri.

O nouă reformă administrativă ne aduce în campionatul raional și apoi în cel orașenesc. Aria deplasărilor se răstrânge în jurul casei- Râșnov, Codlea, Bod, Hărman, Prejmer și bineînțeles Brașov. Electroprecizia își face echipă, este înscrisă în campionat și în primul meci oficial îi batem cu 2-0 după un joc cu scânteie și un jucător grav accidentat. Apar în Săcele încă două echipe- C.F.L.B. (Căile ferate locale Brașov) și Șoimii din Cernatu pe care le-am bătut oridecăte ori le-am întâlnit, după jocuri întotdeauna tensionate. Din 1964 jucăm sub denumirea de Unirea Săcele, mult mai agreată de toată lumea. Încep

greutățile legate de echipament, de lot, de deplasări și nu în ultimul rând de plata arbitrilor când jucam acasă. Rezistăm prin efortul deosebit al regreților frații Delu și Ghiță Bucurenciu, dorința tuturor fiind să menținem echipa multe meciuri nu puteam să prezentăm o echipă completă (la un meci disputat la Hărman ne-am strâns doar 9 jucători și am învins cu 1-0 printr-un gol de senzație marcat de Petrică Mutu, actualul primar al orașului).

În 1961 "Izvorul" (Unirea Săcele) câștigă Cupa orașului Brașov. Electroprecizia promovează într-o categorie superioară sub bagheta renumitului antrenor de mai târziu, Mărdărescu; celelalte două echipe se retrag din campionat. La echipă vine Relu Cîlinei, un real talent, plecat și el prematur dintre noi. Cu el în echipă învingem ICIM Brașov (1-0- gol Niță Vlad), amânându-le campionat. Altitudinea și mai ales lipsa unui portar promovarea cu un an. Meciul s-a disputat într-o miercuri, experimentat, precum și faptul că la ei jucau doi frați ce veniseră din divizia A, de la Tg. Mureș, au făcut ca scorul echipei brașovene, veniți cu macarale, camioane, autobuze, TV-uri, mașini mici, ce nu au mai avut loc în parc.

Apare și echipa de rugby a Electropreciziei, terenul devenind tot mai mult inaccesibil Izvorului. În campionatul anului 1972, cel mai greu pentru noi, pierdem două meciuri "acasă" prin neprezentare, terenul fiind ocupat de rugbiști. Întârziem cu mai mult de 15 minute la meciul cu Prejmerul și suntem excluși din campionat, așa că sărbătoarea a 50 de ani de activitate se face fără nici un fast, "Izvorul" dispărând în hătășurile unei lumi noi, tot mai departe de spiritul mocănesc. În tot acest interval de timp, echipa de fotbal "Izvorul" cu denumirile ulterioare- Recolta și Unirea Săcele- a avut un rol preponderent în cizelarea unor caractere, în disciplinarea unor firii rebele, în crearea unei atmosfere de prietenie și stimă reciprocă în sănul echipei. Nu pot să închei fără a aduce un ultim omagiu, acum la 80 de ani de la apariția "Izvorului", celor ce au plecat dintre noi și nu sunt puțini, deloc puțini.

- Dumnezeu să-i odihnească în pace și să le fie țărâna ușoară.

* * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * IN MEMORIAM * *

VICTOR TUDORAN. CÂTEVA ÎNSEMNĂRI ASUPRA CREAȚIEI SALE POETICE

Lucrare prezentată la simpozionul "Izvorul - 80" de d-na Elena Taflan

La acest moment aniversar al Asociației culturale-sportive "Izvorul" nu poate lipsi evocarea personalității lui Victor Tudoran. Multiplele fațete ale acestei personalități ar putea constitui subiectul unui studiu monografic și, în acest sens, nu întâmplător Victor Tudoran – viața și activitatea sa – coagulează conținutul lucrării "Publicistica la Săcele" apărută curând și datorată domnului profesor Liviu Dărjan.

Încercarea de a separa și analiza creația poetică din ansamblul preocupărilor de scriitor ale lui Victor Tudoran a fost, în cazul meu, mult facilitată de: în primul rând acribia însuși autorului și, în al doilea rând de bunăvoiețea doamnei Anca Tudoran-Ene, fiica acestuia și deținătoarea de drept a unui important fond de manuscrise și tipărituri demne de o serioasă cercetare și valorificare.

Am pomenit acribia lui Victor Tudoran și o subliniez nu numai în legătură cu organizarea poezilor ci și a tuturor manuscriselor sale – dactilografiate sau nu - ;meticulozitatea profesională cu care a lăsat tot ceea ce considera necesar și util unui ochi interesat de Săcelele pe care le-a iubit, cheamă astăzi la admiratie și recunoștință.

În ceea ce privește creația poetică, un volum dactilografiat cuprinde 226 de lucrări din perioada 1930-1974, organizate în cicluri, cu trimitere explicite-acolo unde este cauză data și locul tipăririi. Acestea li se mai adaugă și un caiet tip agendă, format mare, conținând poezii manuscrise, majoritatea incluse în volum și acoperind, deci, cam aceeași perioadă. Probabil că, în ultimii ani ai vieții, a scris mai puține versuri – ocupat fiind, după câte îmi amintesc, mai mult cu strângerea de material informativ pentru monografia Săcelor, folclorul săcelean și altele. (Nu uit cum, deși bolnav, nu pregetă să vină la Biblioteca Județeană și să scotocească prin fișiere după informațiile ce-i erau necesare.)

O privire de ansamblu asupra creației sale poetice- mult ușurată, cum am arătat, de punerea laolaltă a lucrărilor în viziunea tematică a autorului- îl relevă pe Victor Tudoran ca pe un spirit romantic, naturist, animat de o credință nestrămutată în cuvânt, uneori nostalgic, deseori îndrăgostit, călătorind prin verb cu ochii după o "stea fixă" (cum spunea poetul Gh. Pitit), aceea a pământului natal. El însuși se definește astfel:

Eu sunt păstorul versurilor mele
Cum Dumnezeu al turmelor de stele
Cum moșii mei, pornind spre răsărit,
Prin vremuri vechi, cu turm- au păstorit;
Și rătăcind printre ale vieții mersuri
Eu voi rămâne doar "Păstor de versuri"

Am citat din poemul "Păstor de versuri", scris la Brașov în martie 1937, poem care dă titlul unui întreg ciclu dedicat, prin tematică, Săcelor, poeziile incluse aici rămân memorabile prin densitatea omenească ce le animă și

pasionalitatea expresiei care impresionează cititorul. Acest ultim lucru este definitiv pentru lirismul lui Victor Tudoran, indiferent de tematica și/ sau forma adoptată.

Prefere, vizibil, sonetul și se mișcă lejer în tiparele acestuia:

"Pădurea e de toamnă-mbolnăvită
Mestecenii sănt triști și rugini
Apune hăt departe peste vii
Un soare cu privirea istovită"

(Îți cer iertare-sonet-Ocna Sibiului, 1950)

Transpar uneori în poezile lui Victor Tudoran ecouri din Ion Minulescu – (fii și dedică, în 1929, "Elegia toamnei," publicată în "Viața Săceleană," I, nr.2, 1030) – Gh. Toporeanu, Aron Cotruș, s.a.

Din cele 226 de poezii cuprinse în volumul amintit – intitulat simplu, "Versuri"- 34 s-au publicat fie în revistele săcelene, fie în alte periodice ca "Rînduiala" (București) "Cuget Clar" ("Noul Semănător") al lui N.Iorga, "Convorbiri Literare" (București), "Luceafărul" (Timișoara). Cea mai mare parte sunt însă inedite și cred că în seria nouă a "Plaiurilor săcelene" se poate deschide un "colț" permanent pentru câte o poezie a Întemeietorului.

O fațetă mai aparte a creației sale poetice este umorul, mai bine spus, râsfrângerea de versuri a acestei caracteristici proprii personalității de excepție care a fost "nenea Victor".

Despre verbul jucăuș al epigramelor s-a mai scris în "Publicistica la Săcele".

Îmi face plăcere să citez aici o sprințară (aparent) și tristă (în adânc) adresare "Cititorilor mei" datată Satulung, 1 Oct. 1931:

Frânturi de gând

Au răsărit aşa pe rînd,
Din ale vieții neplăceri.
Le-am scris acum... poate ieri..
Alătăieri... sau nu știu cînd;
În orice caz sînt de curînd.

De-am plîns sau de le-am scris rîzind,
De-am rîs sau de le-am scris plîngind,
De sînt plăceri sau suferință,
De plăcăci sau scot din minti,
Nu vă oblig să le căiti, -
Cel mult atît, le frunzăriți....

Așa-ntr-o doară începînd...
Căci bune nu vor fi nicicînd;
De la-nceput, de vreți, jurînd
Vă spun că-s doar "Frânturi de gînd"

Iar cei ce le-ați găsit necoapte
Scoateți-le în miez de noapte
Să le mai încălezescă luna;
Și-așa, lăsîndu-le într-ună
V-asigur, copt peste un an
Va fi și Victor Tudoran-

EDUCATIE SI RELIGIE-AMINTIRI SI REFLECTII DESPRE SACELELE DE ODINIOARĂ

A fost cândva, acum 60 de ani, pe actuala alei, din cardinale: Horodiștea, Zimnicea, Sulina, Beda Veche, bulevard spre cartier un loc drag și cu sfîntenie păstrat în principalele altitudini munțioase, prin vârfurile Moldoveanu, mintea și sufletul a generației întregi de săceleni.

A fost curtea școlii primare nr.2, pe al cărui frontispiciu este încrustat indemnul "Luminează-te și vei fi, voiește și vei putea" unde în cei patru ani, ai celei de a doua încreșteri mondiale au învățat și cei 26 de școlari, parte a actualei urbe săcylene.

A fost școala în care s-a desprins că educația este cea care trebuie să dea sufletului oamenilor ființa națională și să le dirijeze în aşa fel opiniile și gusturile, încât să fie patrioți din inclinare, din pasiune, din necesitate.

A fost școala în care părintele spiritual, inv. Zamfir-alături de semenii lui și-a rânduit conduită potrivit legilor virtuții, neascultând de altă iubire, decât cea a datorilor, educația având menirea de a învăța pe copil meseria de om.

Curtea școlii împrejmuită cu un gard solid, umbrită de coroane mari ale celor trei castani bâtrâni, se deschidea și închidea corespunzător orarului școlii.

Vârsta veseliei se scurgea și în mijlocul curții, unde

alergam, cădeam de multe ori pe zi. Cine ne supraveghează, evita în mod întelept excesele de severitate și cele de moral creștine, îl aveam în imagine ca un indulgență, ca formulă de bază a lecțiilor de morală

Clasa, aceeași pentru întregul ciclu de patru ani, avea bânci masive din lemn de brad, fiecare pentru patru școlari. Sub un insistent indemn, au fost atent folosite fără a le deteriora, apărându-le "frumusețea" lor. Geamurile și ușile

Abecedarul, instructiv ilustrat, avea tematică în calendarul școlar cu cele trei trimestre, anual cu cele patru anotimpuri și creștin cu principalele sărbători religioase în succesiunea lor, Crăciun, An Nou, Paște și Ziua Eroilor.

Cărțile următorilor ani școlari prin tematica lor, au fixat în mintea copiilor cunoștințe precum: poziția geografică a țării, cu indicarea localităților din extremitatea punctelor

pincipalele altitudini munțioase, prin vârfurile Moldoveanu, Negoil, Parângul Mare, Peleaga și Omul, frontierele terestre, fluviale și maritime, cu indicarea respectivilor vecini principalele cursuri de apă și lacuri naturale.

*

Școala, în legătura sa cu biserică prin parbole, rugăciuni și indemnuri creștine ne-a arătat că singura lecție de morală potrivită copilăriei este să nu faci rău nimeniui. "E sărbătoare, clopotele cheamă pe creștini la biserică" era una din lecțiile marelui abecedar. Așa sunau și în fiecare duminică când, prin grija școlii, în rând organizat, mergeam cu toții la slujbă.

În trimestrul III, de Ziua Eroilor, la indemnul școlii culegeam florile primăverii, le aranjam în mici coronamente, împodobind cu ele gardul de fier, din

jurul Troiței Eroilor din cimitir.

Mergeam la fiecare casă pentru identificarea ostașilor morți pentru apărarea patriei, pomenindu-i în fața obștei în dangătul lin al clopotelor și al interpretării solemnă a Imnului

Eroilor.

Pentru toate acestea, pe stăpânul educației civice, evita în mod întelept excesele de severitate și cele de moral creștine, Părintele Șerbu, îl aveam în imagine ca un om de o perfectă educație, imperturbabil în seninătatea gândirii și sufletului lui curat, în modestia sa, cu cumpătarea

sa, cu lumina ochilor săi, cu singurătatea sa, Dumnezeu chemându-l Acolo, într-o zi sfântă, unde este locul său de adăpost pentru a fi împreună.

Desprindem acum că ideea predominantă a muncii în cele două instituții trebuie să fie ridicarea morală a poporului în jurul ideii de cinste, muncă și dreptate, indemnându-ne

să apărăm cu tărie bunătatea, inocența și puritatea originară a naturii umane, prefigurându-ne imaginea ideală a justiției concretizată în femeia legată la ochi pentru a nu vedea pe cei ce vin să-și caute dreptatea și a nu-i distinge după importanța socială, venituri sau rang.

Ec. Dumitru Voinea

Cultură * Cultură

O VARĂ INCITANTĂ ȘI EXCITANTĂ

(fragment de roman în curs de apariție)

Capitolul VI

(Într-o mare beleă intrase)

Orașul încă dormitează alene. Autocarul Mercedes rulează și pe șoseaua relativ liberă pentru ora matinală. Ultramodern, cu aer condiționat și circuit închis video, se legăna abia perceptibil, în ciuda unei șosele cu cocoașe, crăpături sau tendințe de crater. Cel mai bine se simte nivelul european al străzii la trecerea peste liniile de tramvai și peste nenumăratele capace de canal care, ca regulă generală, sunt situate sub nivelul mării, adică al străzii. Cei cîțiva centimetri diferență de nivel sunt însă suficienți pentru a întina ideea de drum modern și european. Autocarul amortiza foarte bine hurducăiala, dar într-un alt mijloc de transport șocurile s-ar fi resimțit în plin. În fața lor se tîra un camion-basculă ce se scutura din toate încheieturile la orice denivelare, mai ales la trecerea peste liniile de tramvai. Transporta, se pare, niște nisip sau moloz, căci la fiecare zdruncinătură un fel de praf se scurgea din belșug pe la toate încheieturile îmbătrînite și neunse. Suplimentar un fum gros și negru se prelingea de sub el ca dintr-un furnal. Să fie noul prototip Euro 3?

Alain își aminti de prima lui ieșire dincolo, în Occident, în lumea aprigă a exploatarii omului de către om, cum erau indoctrinați pe vremurile bune pionierii, uteciștii și comuniștii, de un sistem anacronic. Bineînțeles nu înainte de 1989, căci nu avea nici pile bastarde pe la P.C.R., nici pretini prin Se-curitate, iar el își desemnase și funcția de uteclist drept... utecestișt convins ferm șiind că o freacă fără frecții ca fata fostului funcționar, Florica, fierbind fasole fiartă fără foc fiindcă focul face fum.

Sigurele evadări în exterior erau cele permise în interiorul Cortinei de fier: Rusia, Bulgaria, Ungaria, Polonia, Cehoslovacia și Yugoslavia. Oricum, toate, cu mult înainte de. De realizările de pe la noi. Și de la ei aveai ce învăță și aduce. La ruși găseai tehnica balșoi, căciu căzăceaști și aur. Bulgarii erau tari în adidași, spray-uri, țigări și discuri contrafăcute. Ungurii, pentru noi, cu stomacul cam gol, stăteau bine la potol. Cehii la bere, cînd stomacul o cere. Yugoslavii pe vegeta și blue-jeanșii iubeau, iar polonezii reviste sexy și toale vindeau. Pentru prăpădijii de noi, acesta era multivisatul Occidental.

1990. La inspirat de aer curat pentru tot nebunu' ce vrea să tragă cu tunu noaptea la unu. France. Louvre. La Tour Eiffel. Versailles. Moulin Rouge. Sacre Coeur. Plimbare cu bicicleta sur les quais de la Seine... Întrebăt șiind de gazda franceză ce i-a plăcut mai mult, n-a ezitat nici o clipă: drumurile, șoselele. Răspunsul său a devenit proverbial, a provocat rîsete și zîmbete. Pentru un occidental care n-a cunoscut în toată viața lui de automobilist o groapă pe stradă, care n-are dexteritatea de a ocoli în ultimul moment o gură de canal cu capacul șutit de frații colorați, care nu-și pune problema să schimbe pivotii și buçile de la direcție din cauza terenului arabil ce e șoseaua românească în primăvară, e imposibil de realizat ce înseamnă un drum modernizat. E similar cu posibilitatea de a înțelege rațional cum se trăia așa zis decent cu două ore de televiziune pe zi, și-atunci cu program de

indobitoare în masă, cu două kg. de carne date pe rătie de două ori pe an, cu luminarea sau lampa cu gaz pe masă pentru că se tăia curentul taman cînd să bagi în gură dumicatul, cu nici o pînă pe zi ca rătie... Amintiri din copilărie despre binefacerile unei societăți multilateral dezvoltate. Și totuși de unii încă regrete! Paradoxal.

Abia ieșiseră din Constanța și trecuseră podul peste Canal. Alain nu era într-o formă deosebită. A îngămat turșilor și ei extenuați de cu seară despre marile și inutilele realizări ale unei epoci prearepede uitate și le-a promis mai multe informații la întoarcere, propunindu-le tehnica "mauna" de energizare, adică pînă la vamă nimeni să nu scoată o vorbuliță, apoi a inchis ochii într-o moțăială controlată. Avea la activ patru ore de somn și o banjă de cap greu ce vroia să se bălăngăne duios cînd pe un umăr, cînd pe altul...

... Șoferul îl trezi chiar în vamă. Prilej cu care se hotărî să-i dea un bip lui Raoul, ca să-l sune el, doar nu-i amărăștean de bucureștean. Uite că s-a prins.

-Să trăiți și să nu mai îmbătrîniți, domnu' procuror viitor șef al României de mîine, deșteptarea tinerețe, să nu plîngi la bătrânețe... Te-am trezit la realitate?

-Pot să zic că da, ca să nu mint?

-Asta-i viață, 'tui mama ei de ată, aşa e unii, domn'le în politichia cu tichia de mărgăritar! Dorm de dimineață ca un măgar, baștanii fac nani și au și bani și gagici giugiu fără nici un giumbușluc, iar eu stau singur cuc și nu știu cum să mă mai dau peste cap să-mi vină mintea!

Se aude un rîset de bună dispoziție, semn că Raoul s-a trezit de-a binelea.

-Daca-i băut cerneala cînd erai mic, dar nu-i nimic... cine-i harnic și muncește...

-... ori e prost, ori nu gîndește, am descoperit și eu dictonul astări criptoliberalocomunist. Și e trist.

-Las' că-ți trece cînd te faci mare. Unde ești, fiule?

-Aștept la vamă și moțăia vreme bună. Auzi, vericule, aseară am cam comis-o!

-Mie-mi spui?... cînd a sunat telefonul îmi zornăiau creierii în cap...

Alain rîse satisfăcut de capra vecinului.

-Credeam că numai eu sufăr de aerele ăstea nobile... Cris ce face?... S-o pupi din parte mea...

-Mai tîrziu, cînd m-oi întîlni cu ea... dacă îndrăznesc...

-Păi voi nu... ? Hopa Mitică, nu-i de ceară, nu-i de sticlă da' lui Raoul îi e frică! Sau nu i se ridică!... Rid din plin amîndoi, mai întîi Alain, treziți de-a binelea.

-Mă crezi, nu mă crezi, dar fata asta e cu totul aparte, las' că ne-om întîlni numai noi doi la o bere...

-Oricînd o dai, cu plăcere... Bag seama că și s-a pus pata, asta-i fatal... Tinerețe, n-am bani de nuntă!... Da' pot să-ți cînt una: "Și de-am duce-o pîn' la toamnă, leliță Ioană"

Și de-am duce-o pîn' la toamnă, leliță Ioană..."

continuare în pag. urm.

continuare

Amindoi rid simultan de data aceasta.

-Auzi, măi acesta, rezolvă-mă cu un serviciu pe lîngă Cris, că nu degeaba te făcuși procuror...

-Zii, fiule, ce te frămîntă...

-Că mai multe informații despre Monica. Tipă-i dureros de dărnică cu mine, nu-i stă bine, doar dacă nu i-am căzut eu într-o la drum de seară, eu, crai de tobă rară...

-Te sun după cină, dacă te-ntorci, poate mai ieșim undeva...

-Tais! Tine cont că aseară a făcut cinste Monica, e cazul să te revanșezi și tu ditamai boierul, cu moșii helbet! și prea mult băchet...

-Da, șefu', am înțeles, să trăiți!

-Salt'are, taică și noroc!

Vama a fost o formalitate, atât la ai noștri, că și la ai lor. Era clar că un autocar de elvețieni nu trece pentru bisință. și apoi astfel de excursii de o zi la Nispurile de Aur era o regulă în programul turiștilor străini cazați pentru sejur pe litoralul românesc. Vameșii erau obișnuși. Unii, cunoștințe vechi, pe care Alain îi saluta de ani buni, știau că, dacă e să pice ceva, asta se mai întimplă la întoarcere.

Imediat ce au trecut de vamă, toată lumea s-a dezmorțit. Peisajul era la fel, dar îi aviva ideea noului. Alain își făcu datoria conștiincios, servindu-le ceea ce doreau plus o porție suplimentară de senzațional.

Se aflau într-o altă țară, în plus tot fostcomunistă, din celebrul lagăr despărțit pe vremuri vremelnic de o Cortină de Fier grea de cîteva oca bune. Bune sunt și bulgăroacele alea de merg la plajă deja în costume de serviciu, da' asta nu v-o semnalează din motive de patriotism local, că ale noastre sunt supercalifragileișnespiralidoușă, merg și la export, Turcia, Grecia, Japonia, nu contează, bani să iasă !.

La Bulgarie est etat de l'Europe balkanique, sur la mer Noire. Environ 110.000 km carre et 9.000.000 habitants (bulgares). La capitale, Sofia est située assez loin de Les Sables d'Or, notre but, de l'autre côte du pays, a 500 km. de route. La monnaie est Lev, plus fort que le Lion roumain, mais on peut payer en euro sans problèmes... Régimul parlamentar a fost introdus după căderea Cortinei de care toată lumea bună își aduce aminte. Spre deosebire de România, n-a fost nici o lovitură de stat, nici o răscoală, nimic spectaculos. Constituția datează din 1991, președintele ales pe cinci ani prin sufragiu universal, deci e mai bătrîn cu un an decât cel al României unde rezistă legal 4 ani. Le climat est continental, avec un tentance à l'aridité. Au și ceva agricultură, du blé et du maïs, ainsi que du tabac (B.T.), des fruits, des roses et des vins, principaux produits d'exportation. Le tourisme est très actif sur le littoral de la mer Noire notamment à Zlatni Pjasaci (Les Sables d'Or) et Slăcev Brjag (Cote-du-Soleil). Nu vă sfătuiesc însă să preferați littoralul bulgăresc în loc de cel românesc pentru că apa e mai ușă, iar din bulgărește nu veți înțelege o iota, întrucât sunt slavi la origine, au alfabet chirilic cu

imbărligături și faci pe tine pînă reușești să înțelegi unde e universalul W.C. Dar sigur într-un viitor nu prea îndepărtat, noul premier, care a fost și rege înainte de '44, o chestie absolut originală în lumea politică mondiale, va reuși să scoată țara din amintiri narcisiste și procomuniste, ca să le fluture pe la nas la ai noștri românași cum se modernizează niște papanași. Ca y est!... Et nous sommes y arrives!

Vă propun o propunere indecentă, de bon matin: direct pe plajă pentru cîteva ore de soare, considerat și timp de repaos pentru al nostru os obosit monstruos, apoi masa de prînz pe cont propriu la terasele de pe plajă, după care program liber de vacanță prin stațiune pînă la ora 16 și jumătate trecute fix la 5 p.m. plecare spre îndărât ca să prinDEM cina și lumina la noi, întrucât și pentru că

**"fie pînea cît de rea,
tot mai bună mi se pare cînd este în țara mea".**

Sanchi!

"Nu știu de ce s-or fi lăudind bulgarii că au nispuri aurifere păcătoare că sunt la fel ca ale noastre, ba la Mamaia e chiar mai fin, iar plaja e mai lată. Numai reclama e de ei, dar cinste lor, știu să-și vîndă marfa, lume străină la greu, în special nordici. Nu-i aşa aglomerat ca la noi, unde toată lumea se plinge că e scump și nu găsești în sezon o cameră liberă, deși mie nu-mi ajunge salariul de pe o lună să-mi plătesc numai dormitul pe o săptămînă, ăstea-s avantajele unui sistem mafiot ce-și propune să dea lovitura în trei luni de sezon constituțional, "curat constituțional". Că uite a ajuns să fie mai ieftin un sejur la bulgari, sau la turci, ori la greci, ca să tot pleci și să petreci!"

Că bine e la soare, la mare, nici în trompă nu mă doare, e tare... bine să stai tologit, ditamai gliganul, și să nu faci nimic în timpul serviciului, adică cum nimic, doar faci plajă cu pensionarii căția elvețieni, asta și-au dorit pe ziua de azi, în România de poimîne oare vor reuși strănepoții tăi să respire și ei o pensie la același nivel de civilizație, adicătelea să se tireze și ei în vacanță peste mări și țări? Dacă te crezi în povestii de telenovele, ai verde să visezi orice și oricum. Oricum tu n-ai șanse, nu de pensie, că nu se știe cu ritmul asta stresant dac-o apuci, ci de o viață demnă, conform pregătirii profesionale. Cîtă vreme prostia și incultura vor defini clasa politică, mîrlanii vor vîna doar banii, escrocii imunizați parlamentar își vor scărpina satisfăcuți flocii, iar prostimea, adică eu, se va strofoca și sufoca în probleme de viață ca-n filme: cu ce plătesc întreținerea, telefonul, ce să mai mănînc ieftin și bun, cînd o să-mi mai cumpăr un costum nou că m-am săturat de rrom-anticii din piețele de vechituri, să-i tie al de sus că fără ei aş fi pierdut ... Ia' să mă pierd eu într-un somn de voie, de nevoie, să recupererez ceva energie solară neimpozabilă, că o mai fi și asta gratis!"

Prof. Nicolae Munteanu

APARIȚII EDITORIALE

ÎN AMINTIREA PROFESORULUI

Nu este o personalitate născută pe aceste meleaguri. Este un profesor de matematică născut pe plaiuri moldave, acum 91 de ani. A avut însă șansa ca prin tot ceea ce a făcut până acum să devină unul dintre numele cele mai cunoscute de generații întregi de români. Este cel mai apreciat profesor de matematică, este omul care "a scos la tablă o țară întreagă".

Noi toți cei care am început să descifrăm tainele matematicii în anii de după 1965, ne amintim cu drag și placere de o culegere de probleme cu câteva sute de pagini, cartonată, pe coperta căreia era înscris un nume de legendă : Grigore Gheba. Eu personal am făcut cunoștință cu această culegere încă din clasa a V-a și de atunci și până la intrarea în liceu mi-a fost cel mai credincios aliat în "luptă" pentru cucerirea acestui fascinant tărâm al cunoașterii care este matematica. O purtam cu mine permanent în servietă de elev, o deschideam cu grija pentru a rezolva câteva exerciții sau probleme, mă confruntam cu ea pentru consolidarea cunoștințelor de aritmetică, algebră, geometrie plană sau în spațiu. și toate acestea cu o placere fără margini pentru că avea această culegere un lucru rar întâlnit la alte lucrări de acest gen : accesibilitatea conferită de inteligență pedagogică a Profesorului care împărtise problemele pe genuri de soluții, "a ipotezelor, a restului din rest, a comparației ", lucru care avea darul de a face din domenii aparent aride și complicate lucruri ușor de înțeles și plăcute.

Tin minte că, atât pentru mine cât și pentru colegii mei, exercițiile de calcul algebric, figurile geometrice brăzdate de diagonale, bisectoare, mediane, mediatoare,

corpurile geometrice fragmentate de secțiuni plane sau la diferite unghiuri, hașurate în diferite culori, devineau adevărate provocări care nu ne dădeau pace până nu ajungeam la soluția corectă. Eram "dependenți" de rezolvarea celor mai complicate enunțuri, iar descifrarea răspunsului corect ne producea o adevărată stare de bine, ne dădea o satisfacție fără margini.

Copil fiind, mi-l închipuiau pe Profesor un demiuag, fiecare "victorie" repurtată prin rezolvarea unei probleme dificile fiind un adevărat prilej de mândrie.

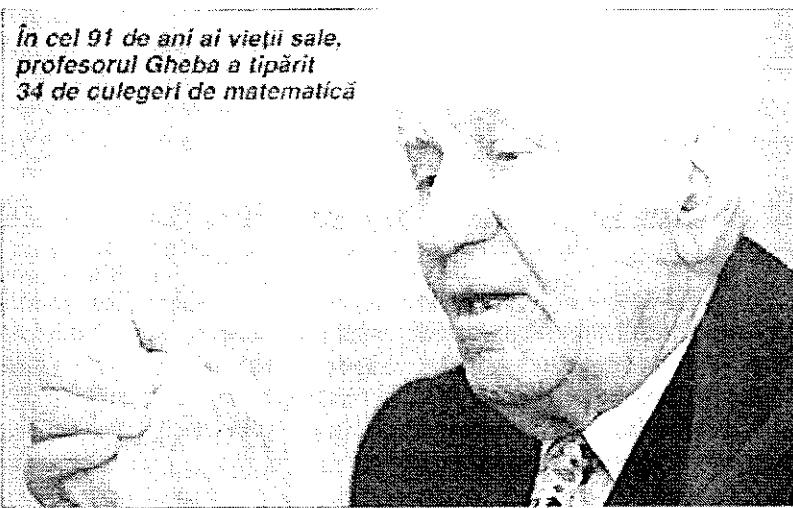
Nu mi-aș fi adus aminte de aceste lucruri dacă nu aş fi citit undeva că în această primăvară Grigore Gheba a publicat cea mai recentă dintre

culegerile sale, la editura Univers : "Teme fundamentale în studiul matematicii-Clasele IV-X". Tot cu acel prilej am aflat că, începând cu 1958, Profesorul a publicat 34 de culegeri, în peste 6 milioane de exemplare. Nici una dintre acestea nu a dat greș pentru că Gheba proba toate problemele și exercițiile cu elevii de care se ocupa. De aceea, poate, acestea erau pe placul fiecărui copil care se aprobia de ele, aveau ceva deosebit în ele, niște rotunjimi care le făceau frumoase, atrăgătoare, spre deosebiile de alte exerciții colțuroase, chinuite, fără formă, promovate în multe din manualele și culegerile de astăzi.

La 91 de ani, Profesorul continuă să scrie, să publice, să limpezească mințile elevilor, să fie un model de inteligență pedagogică aplicată, căruia îi sunt recunoscătoare generații întregi de copii.

Horia Bârsan

*In cel 91 de ani ai vieții sale,
profesorul Gheba a tipărit
34 de culegeri de matematică*

CORESPONDENȚĂ DE ARTĂ DE LA LONDRA

Întotdeauna mi s-a spus că Londra este un oraș fantastic, plin de lucruri fenomenale, ieșite din comun și de ceată. Mă aflu aici de câteva luni bune, deja, și despre ceată nu pot să zic alceva decât că e un mare neadevăr. Poate că tocmai nu am distrus imaginea unora despre Londra, dar adevarul trebuie menționat: ceată se pogoară asupra metropolei mai des decât asupra Brașovului (voi trece sub tăcere vremea aproape tot timpul proastă și, prin urmare, destul de întunecată). În schimb la capitolul lucruri ieșite din comun am destul de multe de povestit.

Bunul meu prieten Nicolae s-a gândit chiar să-i fac o corespondență regulată cu ce-am mai văzut și unde am mai fost. Voi trece peste marea expoziție Matisse-Picasso de la Tate Modern, care a reușit să atragă mai bine de 600 mii de vizitatori în cursul de aproape trei luni. Nu voi spune nimic despre încântătoarea expoziție de Maeștri ai Culorii (Masters of Colour-from Derain to Kandinsky) de la Rozul Academy, nici despre magnificul Marsyas al lui Anish Kapoor, care ocupă marea hală a turbinelor de la Tate Modern, sau despre controversatul Turner Prize, câștigat de un artist căruia îi place să gândească și să deseneze (Keith Tyson). De asemenea, nici măcar nu voi pomeni de Barnett Newman, pe care, oricât de mult l-am admirat fără să fi văzut vreo lucrare în realitate, îl voi găsi cu atât mai mult mai plin de spirit și de viață când vei avea ocazia să te întâlnești cu arta lui. și dacă stau să mă gândesc mai bine; chiar n-o să mai zic nimic-nimic de Eva Hesse, de London Art Fair sau de Dragonul lui Cai Gongqian.

Dar nu pot să-i fac așa ceva prietenului meu Nicolae fiindcă bănuiesc că o să se supere că nu-i spun ce se întâmplă în lumea bună. Așa că o să vă povestesc despre Eva Hesse, despre care e păcat că nu știe foarte multă lume de ea. Practic, Hesse a fost unul dintre primii artiști care au experimentat sculpturi cu textile, nylon, celofan, latex sau gel siliconic. Un artist care declară că arta pe care o profesează este despre absurd nu poate fi trecut cu vederea. Dar ceea ce a făcut cred că se referă la altceva decât la absurdul unor situații. Artă pe care o vezi în galerie e concretă și are un "je ne sais quoi", un ceva aparte, orice, dar numai absurd nu e. Foarte multe din lucrările ei sunt special făcute să apară urăte, dar e urătenia aceea estetică, care te atrage și te satisfacțe intelectual. Nu e o atracție a negativului, ci o atracție exercitată de un lucru pozitiv altfel exprimat. Lucrările Evei Hesse, în afară de picturi, desene și gravuri, pun serioase probleme atât conservatorilor cât și curatorilor: majoritatea sunt extrem de fragile, construite din materiale cu o scurtă durată de viață. Multe sculpturi sunt formate din șiruri-șiruri de sfără, atent înnojotate și aranjate și apoi atârnate de tavan și unul de altul. Stăteam și mă minunam, împreună cu Gabi, colega mea de la atelierul 10 (pentru cei care nu sunt familiarizați cu Academia-atelierul 10, secția Grafică, Prof. Univ. M. Mănescu, Asistent Univ. Stela Lie), oare cum și fi stat ăștia de la Tate să atârne toate sforurile alea cu aşa mare precizie (am văzut poze din atelier, din 1969, și arătau la fel). Din nou spun

aceeași poveste: trebuie să vezi lucrările direct, fată-n față. Din fotografie nu-ți vei da seama de marele talent și de extrema ingeniozitate a Evei Hesse. Aura lucrărilor ei nu răzbate din nici o formă de reproducere mecanică. Fragilitatea operei reflectă cumva fragilitatea artistei: în 1970, la doar 34 de ani, Hesse moare. "Life doesn't last, art doesn't last it doesn't matter", a spus ea odată.

La London Art Fair am plătit (cu oricare) zece lire pentru intrare dar am primit, absolut gratuit, catalogul târgului, o cărtulie destul de groasă (236 pagini) și foarte bine tipărită. Am avut ocazia să văd ce se vinde pe la englezi și la ce prețuri. Am văzut lucrări mici de Barbara Hepworth și Henry Moore, la prețuri de la 5.000 de lire în sus. De asemenea de ale lui Picasso, la prețuri pe măsura marelui artist. Am observat că Andy Warhol e foarte în vogă printre cumpărătorii de artă. Atât de în vogă încât o galerie, nu știu cum exact, a făcut rost de licență de producere a unor serigrafii faimoase (Marylin, Liz Taylor, etc) și dacă nu-ți permiti un Warhol produs de el, între 3.000-12.000 lire, pot să-ți iei un Warhol original, produs post-mortem, la numai 700-1.000. E și asta o afacere, nu? Arta foarte contemporană se află la prețuri de piață care oscilează între 100 și 5.000 de lire, depinzând de galerie, artist, associație și de gustul cumpărătorului. Ce m-a șocat (cuvânt greșit-citește *deranjat*) a fost că am văzut lucrări de alea gen ale lui maestrul nu știu cine, sau lucrări pe care le vezi la expozițiile municipale, la prețuri de până spre opt mii pounds! De unde rezultă că tot o lucrărică înflorată, pastelată, impresionistică va fi aleasă pentru locul de cinste din livingroom. Nu vă speriați, există și secțiunea non-market, unde erau și instalații audio-video și alte chestii de alea care nu prea sunt pe gustul pieței. Erau unele lucruri chiar faine. Mi-au mai plăcut niște sculpturi (secțiunea market) făcute integral din plasă de sărmă de aia subțire, de gard, comprimată, compactată, presată și cumva modelată, care reprezentau foarte naturalist un lup și un alt animal care nu-mi mai aduc aminte ce era. Niște alte chestii foarte interesante erau o serie de lucrări făcute de o anume Marilene Oliver. Una în special era extrem de interesantă, compusă din vreo 50-60 plăci de plexiglas frumos suprapuse și spațiate, fiecare placă fiind imprimată cu o felie de tomografie, compunând astfel un corp uman din cap până-n picioare, așa cum se poate vedea numai pe tomograf (sau scan RMN?).

Voi încheia tot raportul acesta cu o scurtă trecere în revistă a activităților culturale denumite Tate&Egg Live, realizate de Tate Modern cu bani de la Egg, o companie de cărți de credit și finanțe. Evenimentul de deschidere, care a coincis cu anul nou chinezesc, a fost eliberarea unui dragon de foc (făcut dintr-un lanț de artificii sincronizate) deasupra Tamisei. Odată eliberat, focul fluid a urcat spiralat pe turnul de la Tate, destrâmându-se în aer. Cu ocazia risipirii sale, a aprins și un panou de plexiglas de la ultimul etaj, care a ars preț de vreo două-trei minute.

Mihai Rășnoveanu
Masterand în Istoria Artei
Birkbeck College-Londra

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

În ședința sa din luna martie a.c., Consiliul Local al Municipiului Săcele a aprobat organigrama Primăriei. Conform acesteia, aparatul propriu al Consiliului Local cuprinde un număr total de 75 persoane. Pe lângă funcțiile de primar, viceprimar și secretar municipiu, organigrama cuprinde Serviciul Administrație Publică Locală cu 10 persoane, Direcția Economică cu 20 persoane, Direcția Tehnică cu 23 persoane. În subordonarea Serviciului Administrație Publică Locală intră Compartimentul Autoritatea Tutelară(3), Compartimentul Starea Civilă(2), Compartimentul Relații cu Publicul , Registratură și Arhivă(3), Compartimentul Traduceri(1). Direcția Economică cuprinde Serviciul Financiar, Buget, Cointabilitate, Salarizare(7), Serviciul Impozite și Taxe(10), Compartimentul Control Comercial(2). Direcția Tehnică are în subordine Serviciul Urbanism și Amenajarea Teritoriului, Administrarea Domeniului Public și Privat(8), Serviciul Investiții și Dotări Edilitare, Protecția Mediului, Administrativ, PSI(14). Direct de primar depind Compartimentul Informare și Relații Publice(1), Compartimentul Resurse Umane(1), Compartimentul Audit(1), Compartimentul Protecție Civilă(1), Compartimentul Relații cu Presa(1). Biroul Juridic(4), Serviciul Public Local de Asistență Socială(6) și Biroul Fond Funciar , Registru Agricol(6) intră în subordinea directă a Secretarului municipiului. În total, organigrama Primăriei cuprinde 221 persoane, celor 75 de mai sus adăugându-se 130 asistenți personali ai persoanelor cu handicap, 3 persoane la biblioteca municipală, 10 persoane

la cantina de ajutor social și 3 persoane la piața municipală.

Agenția Națională pentru Locuințe a demarat lucrările de construcții de locuințe cu credit ipotecar în zona Bunloc. Conform legii, administrația locală trebuie să pună la dispoziție terenurile viabilizate, cu toate facilitățile asigurate de la bugetele locale, respectiv apă, canalizare, căi de acces, alei pietonale, spații verzi, energie electrică, gaze naturale și telefoni. Având în vedere cele aproximativ 400 de imobile care se intenționează a fi construite în zonă, a fost realizată o estimare a costurilor de proiectare și execuție a utilităților, care se cifrează la aproximativ 2,3 milioane euro, adică peste 82,3 miliarde lei. Defalcat, costurile sunt : gaz metan-214.500 euro, energie electrică-621.996

euro, apă potabilă-136.200 euro, canalizare menajeră și pluvială-459.800 euro, telecomunicații-190.800 euro, sistematizare pe verticală-704.000 euro.

Ministerul Educației și Cercetării a alocat fonduri pentru toate cele patru licee din Săcele , care au fost dotate ,în total, cu 104 calculatoare performante,câte 26 pentru fiecare liceu în parte.Pentru realizarea laboratoarelor de informatică în Săcele, s-au investit 104.000 dolari numai pentru achiziționarea tuturor computerelor.Și primăria din Săcele s-a implicat în acest proiect de modernizare a liceelor din municipiu. Primăria s-a ocupat de reabilitarea sălilor de clasă unde au fost puse în funcțiune rețelele de calculatoare, asigurând mobilierul, securizarea geamurilor și ușilor, dotarea cu geamuri termopan și cablarea electrică.

HOTĂRÂRI ALE CONSILIULUI LOCAL

- 1. Hotărâre privind aprobarea execuției bugetare pe anul 2002.**
- 2. Hotărâre privind aprobarea organigramei și a numărului de personal din aparatul propriu al Consiliului Local, precum și înființarea serviciului public de asistență socială și a cantinei de ajutor social.**
- 3. Hotărâre privind stabilirea condițiilor de participare la concursul pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere vacante din aparatul propriu al Consiliului Local.**
- 4. Hotărâre privind aprobare studiu de fezabilitate pentru executarea lucrării "Amenajare străzi ,alei, trotuare, spații verzi în cartierul Bunloc"**
- 5. Hotărâre privind modificarea și completarea regulamentului de organizare și funcționare a aparatului propriu al Consiliului Local.**

INTERVIUL NUMĂRULUI**ALTE CHIPURI DIN SĂCELE**

Un Tânăr Săcelean, inginer silvic, Lucian Mircioiu Masterand al Universității Simon Fraser, Burnaby, British Columbia, Canada a răspuns cu multă amabilitate la solicitările revistei "Plaiuri Săcelene".

Motto:
"Îmi place să cred că sunt un călător, care a participat în Săcelelui natal și că într-o zi mă voi întoarce acasă."

1. Reporter Plaiuri Săcelene: Cunoscându-vă ca demn continuator, prin înșîși rădăcini de familie, ale tenacilor și harnicilor Săceleni de odinioară, atașat tradițiilor și idealurilor Asociației Izvorul, și colaborator al revistei "Plaiuri Săcelene", am dorit să vă prezintăm cititorilor prin câteva informații de sinteză asupra vieții și activității dumneavoastră. În acest sens vă propunem să vă referiți la momentele care v-au marcat copilăria, școala primară-generală, studiile liceale și universitare, proiectându-vă interesul și energiile spre studii de performanță.

Acum caând sunt departe de casă, încercând să conturez legăturile cu orașul natal, îmi dau seama că oamenii și locurile în care am trăit sunt cele mai importante elemente ale universului meu săceleean.

M-am născut în 1970 într-o familie săceleeană pe strada Unirii, în spatele fabricii de tors lână a lui Fisher. Pe atunci, părinții mei locuiau în aceeași curte cu bunica (Dumnezeu să o ierte!), în "căscioara" – cum îi spuneam casei mai mici, separată de casa principală ce mai există și astăzi. În timpul copilăriei, fiind mai tot timpul în preajma bunicii am aflat multe despre istoria săcelenilor secolului XX. De fapt, alături de părinții mei, bunica mea, Maria Mircioiu, și mătușa din partea tatei, Elena

Crîntea, au fost cele mai importante persoane ale copilăriei mele.

Gradinița am început-o în casa în care astăzi locuiește domnul Ninel Eftimie, la capătul străzii Mocanilor. De multe ori când îi trece pragul mă emoționez și încerc să îmi imaginez holul de la intrare și camera de la stradă așa cum erau atunci, în 1974. În clasele primare am învățat la Școala Generală 7 din Satulung, având-o ca învățătoare pe

doamna Florea Rodica. Au urmat apoi cele patru clase gimnaziale de la aceeași școală cu profesori ca Dna. Butu (la Fizica), Dr. Fulea Gh. (la Atelier), Dna Rodeanu (la Istorie), Dna Drăghici (la Lb Română). Pe parcursul școlii generale și a liceului m-au mai îndrumat și pregătit Dr. profesor Cujba (la Lb Română), Dna și Dr Mircea (la Matematică), Dr Arpad Kiss și Dna Crăciun (la Biologie). Am făcut această enumerare pentru că am considerat că acești oameni m-au învățat și m-au format ca om, iar singura lor recompensă este satisfacția de a-și vedea foștii elevi realizați.

La îndemnul tatălui meu, am ales să merg la liceu la Predeal, urmând acolo secția de silvicultură stramatată de la Liceul Dr. Ion Meșotă unde fusese desființată. Am făcut naveta cu trenul pe distanță Dârste-Predeal alături de alți colegi săceleni care aleseră, ca și mine, pădurea ca viitoare meserie. La liceu am avut șansa să întâlnesc alți dascăli de elită începând cu Dna Luana Barzescu (la Matematică - astăzi concitatina noastră în Săcele), Dr. Bota (la Istorie), D-na Chitu (la Limba română), Dr. Alexandrescu (la Fizică).

Facultatea de Silvicultură am început-o în 1991, după ce lucrasem un an și jumătate ca silvicultor la Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice (ICAS) din

continuare în pag. urm.

continuare

Brașov în laboratorul lui Dr. ing. Mihaleciuc Vasile. Viața de student mi-a adus multe satisfacții. Mai întâi, mi-a întărit increderea în propriile forțe și mi-a dat posibilitatea să trăiesc într-un mediu academic Tânăr și extrem de dinamic. În facultate gustul cercetării a început să se contureze mai clar în mintea mea și îndrumat de profesori ca Darie Parascan, Victor Stănescu, Olimpia Marcu sau Diter Simon am prezentat lucrări de cercetare studențească și am luat premii. Tot în timpul facultății am format, alături de alți studenți întreprinzători, Organizația Studenților Silvicultori "SILVA" al cărei președinte am fost pentru doi ani.

2. Reporter Plaiuri Săcelene: Care este domeniul profesional-științific în care vă pregătiți în Canada?

Înainte de a vorbi de pregătirea profesională din Canada, cred că trebuie să vorbesc despre formarea profesională din România, din primii ani de după facultate, când am revenit la ICAS, în același laborator de Entomologie forestieră în care lucrasem. Aici, colegi înimoișii ca dna technician principal Ileana Smirnov și cercetători de înaltă ținută profesională ca Domnul dr. ing. Vasile Mihaleciuc, m-au susținut și m-au implicat în proiecte de cercetare vizând dăunatorii forestieri. Pe langă cercetarea în sine, pe parcursul celor trei ani și jumătate am întâlnit și situații extreme mai rare în pădurile noastre, cum ar fi doborături de vânt și rupturi de zăpadă, înmulțiri în masă ale gândacilor de scoartă sau plantații de răshinoase afectate pe scară largă de trombari. În total, am petrecut în laboratorul de Protecția Pădurilor de la ICAS Brașov aproape cinci ani, acumulând experiență practică și învățând, astfel ca atunci când am ajuns în Canada aveam deja "botezul" cercetării silvice și ceva "teren sub picioare". Căsătorit fiind, ne-am mutat în Vancouver (Canada), pe țărmul vestic al continentului Nord-American în primăvara anului 2000. Încă din România știam de existența departamentului de Biologie al Universității Simon Fraser, cu renume mondial pentru cercetările în domeniul comunicării chimice în lumea insectelor, și acest aspect a contat destul de mult în alegerea destinației noastre canadiene. Sincer să fiu, planurile mele la acea vreme nu erau să ajung din nou la școală. Voiam să îmi găsesc un serviciu într-un domeniu apropiat experienței acumulate în România, de preferat în cercetare. Două au fost însă motivele care m-au readus în sălile de curs și în laboratoarele de cercetare: 1) mai

toate posturile în care mi-ar fi plăcut să lucrez cereau "pregătire canadiană", și 2) găsise un profesor care să mă coordoneze, un program profesional de master și un proiect de cercetare pe placul meu. Așa am ajuns să fiu student la master în managementul dăunătorilor, cu specializarea în comunicarea chimica a insectelor.

3. Cum se desfășoară concret "stragiile" de pregătire în condițiile "școlii" din Canada? În ce constă superioritatea pregătirii de "acolo" față de cele ce se petrec în învățământul și cercetarea din România?

Învățământul de toate gradele ocupa un loc important în Canada, dar ceea ce mi s-a părut a fi *cel mai important* este aşa-numita "educație continuă" care aduce pe băncile școlii oameni de toate vîrstele în scopul reactualizării cunoștințelor lor la nivelul "ultimelor cuceriri ale științei și tehnicii". În felul acesta se face un transfer rapid al rezultatelor obținute în cercetare către industrie, ceea ce mie mi se pare o situație ideală.

Mulți canadieni care lucrează în domenii tehnice sau cu o evoluție foarte rapidă, nu termină niciodată cu școala, urmând specializare după specializare ori de câte ori situația o impune. Există însă și exagerări apărute în urma super-specializării. O situație comică – de care românii din Canada râd copios – este aceea că aici nici femeie de serviciu nu poți lucra fară să faci școală ...

Școala generală, liceul și facultatea nu cred să difere esențial de învățământul din România. Poate doar materia predată e mai puțină, un pic altfel organizată și exigența profesorilor mai redusă. La acest nivel există de asemenea, ca peste tot în America de Nord un dezinteres în cultura generală pentru tot ceea ce depășește granițele continentului. Din punctul asta de vedere, învățământul românesc e clar superior, iar absolvenții români îi depășesc cu siguranță pe cei canadieni.

Superioritatea învățământului Canadian se manifestă însă prin programele postuniversitare și prin caracterul aplicativ-practic al celorlalte nivele de învățământ. Masterele și doctoratele implică în cele mai multe cazuri proiecte de cercetare la cel mai înalt nivel, cu ultima generație de dotare tehnică și cu fonduri suficiente. Un alt avantaj este acela al publicațiilor științifice în limba engleză și al accesului facil la informație: limba engleză este limba științifică internațională, iar bibliotecile dețin milioane de volume

continuare în pag. urm.

continuare

cuprindând cărți și articole "la zi" ale celor mai importante publicații științifice. Nu în ultimul rând alinierea la standardele internaționale de ultimă oră și comunicarea cu cercetători din toată lumea face ca valoarea cercetării canadiene să "concureze" la nivel mondial.

4. De ce v-ați ales domeniul și tema de studiu și care lucrați? Cât timp o să îi "oferiți"? Cu ce sacrificii?

Încă din facultate, și mai apoi la ICAS, am învățat despre insectele de interes economic, dăunătoare sau folositoare, cât și despre comunicarea lor chimică, prin feromoni. Astăzi domeniul de cercetare care m-a fascinat și în care am petrecut aproape opt ani. Pasiunea este deci primul motiv, iar ocazia de a lucra cu profesori din primul eșalon valoric mondial este al doilea motiv.

Tema mea de studiu are ca obiect o insectă dăunătoare a culturilor de grâu, o mică musculiță portocalie numita chiar aşa: "Musculiță portocalie a grâului înflorit" (*Sitodiplosis mosellana*, Diptera Cecidomyiidae). Scopul proiectului este investigarea corelației dintre numărul de insecte prinse la cursele feromonale și pagubele produse grâului. Dacă proiectul se va finaliza cu rezultate pozitive, dovedind existența acestei corelații, atunci fermierii din Canada și Statele Unite vor putea folosi cursele mele cu feromoni pentru a estima pierderile cauzate de acest dăunător și vor decide dacă folosirea insecticidelor este sau nu justificată.

Masterul în acest domeniu durează în medie doi ani și jumătate – trei ani. Probabil că și eu mă voi înscrive în aceste limite. Despre sacrificii nu știu ce să vă spun. Nu cred că există sacrificii când faci ceea ce îți place. Nu am considerat orele lucrare peste program, seara sau la sfârșit de săptămână ca fiind un sacrificiu, aşa că din punctul asta de vedere nu mă plâng. Poate că doar "frustrările" de ordin financiar pot fi considerate sacrificii, în primul rând pentru că școala din Canada costă și în al doilea rând pentru că timpul alocat cercetării are și el prețul lui și ar fi adus venituri dacă fi ales să lucrez în loc să merg la școală. Oricum, acest program de master este o investiție de viitor, care își va arăta cu siguranță roadele în timp.

5. Care este importanța social-economică și politică a rezultatelor cercetărilor dumneavoastră?

De rezultatele cercetării mele vor beneficia, după cum am spus mai înainte, fermierii din Canada și Statele Unite care vor avea o "unealtă" mai precisă de monitorizare a dăunătorului pe care îl studiez. Putând estima pierderile ce le vor avea la timpul recoltei, fermierii pot economisi bani evitând folosirea insecticidelor când pierderile estimate sunt mici, sau pot folosi insecticide și reduce pagubele când insectele sunt în număr mare.

Importanța economică a acestui dăunător reiese din pierderile în cantitate și calitate la nivelul producției de grâu. Spre exemplu, în anul 1993 pierderile datorate acestui dăunător au fost estimate la peste 100 de milioane de dolari în provincia canadiană Saskatchewan.

6. Ce urmăresc "factorii" din Canada care v-au acordat fondurile și încrederea de a face un asemenea stagiu de pregătire? În ce măsură țara noastră ar putea beneficia de rezultatele eforturilor dumneavoastră?

<"Factorii" din Canada> sunt reprezentanți de guvernul Canadian și de firme interesate în comercializarea acestor curse cu feromoni. Iar încrederea de care vorbiți a fost acordată în primul rând echipei (laboratorului) de cercetare condusă de profesorul meu, Dr. Gerhard Gries, și mai apoi mie personal. Guvernul Canadian se străduiește să folosească banii rezultați din taxe și impozite într-un mod util și justificat și de aceea acordă fonduri pentru cercetare în probleme majore din agricultură. În aceeași măsură, firme particulare care văd în astfel de proiecte posibilitatea de a-ți dezvolta afacerile beneficiind de rezultatele cercetării, susțin cu fonduri sau în orice alt mod aceste proiecte.

Dacă rezultatele cercetării mele sunt positive și este dovedită existența legăturii matematice dintre numărul de insecte capturate la cursele feromonale și paguba produsă culturii de grâu, orice altă țară a lumii, inclusiv România, poate utiliza aceste rezultate, bineînțeles după validarea lor la nivelul culturilor de grâu și a populațiilor de insecte din respectiva aria geografică.

(va urma)

ELECTROPRECIZIA S.A. ANGAJATĂ PE UN DRUM ASCENDENT

De câteva decenii, până astăzi, Electroprecizia este emblema acestei localități, devenită într-o lume fâma constructorilor săceni de motoare electrice și echipament electric pentru autovehicule. Societatea a fost în ultimii aproape 70 de ani pilonul principal al economiei din Săcele, influențând puternic și permanent dinamismul vieții social-economice locale.

Ne facem o datorie de onoare din evidența prestația angajaților de la Electroprecizia, cei care au făcut ca anul 2002 să fie unul cu rezultate bune, iar primele 5 luni din 2003 să constituie o perioadă la fel de bună în dezvoltarea societății.

În cele 5 luni trecute de la începutul acestui an, volumul producției marfă a depășit 500 miliarde lei, iar exportul total realizat s-a situat constant la aproximativ 2 milioane Euro lunar, ajungând la 10 milioane Euro în întreaga perioadă.

În 2003 avem deci satisfacția continuării evoluției pozitive a societății noastre, evoluție începută încă din 1990. Trebuie să recunoaștem însă cu toții că suntem nevoiți să ne desfășurăm activitatea într-un climat economic intern și internațional marcat de o competiție din ce în ce mai acerbă pentru cucerirea și menținerea unor noi piețe de desfacere a produselor fabricate. În condițiile în care aproape 60% din producția noastră este reprezentată de motoarele electrice, iar 97% din acestea sunt destinate exportului, este de la sine înțeles că întreaga preocupare a conducerii societății și a compartimentelor responsabile s-a concentrat spre atragerea de noi clienți străini în acest domeniu.

Acest lucru a însemnat însă depunerea unor eforturi considerabile, deoarece, la rândul ei, piața de motoare electrice este în recesiune și condițiile impuse pentru a deveni furnizor sunt deosebit de dure. Având în vedere aceste aspecte, este o adevărată performanță ca, pe lângă păstrarea clienților tradiționali, să atragi noi clienți cu contracte semnificative, și cum s-a întâmplat recent cu una dintre cele mai puternice firme producătoare de motoare din Europa și ~~câteva filiale~~ în cele mai dezvoltate țări ale Uniunii Europene.

La fel de important de reținut este și faptul că în privința echipamentului electric auto, uzina piteșteană Dacia, principalul nostru beneficiar în acest domeniu, se confruntă cu un amplu proces de restructurare tehnică, de calitate și de personal, ceea ce afectează în mod vizibil, prin scăderea producției, și activitatea societăților colaboratoare, cum este Electroprecizia. În același timp, marile uzine românești de autocamioane, tractoare, autoturisme de teren, autobuze au intrat în anii de după 1990 într-un accentuat proces de scădere a producției, ajungând în prezent la un veritabil colaps.

Este fără îndoială meritul celor care răspund de destinele Electropreciziei faptul că reușesc să asigure profitabilitate societății în condițiile în care industria de automobile din România produce astăzi mult sub ceea ce producea acum 13 ani. Iată de ce considerăm un succes

performanța de a ieși cu echipamentul electric auto la export, recentul contract încheiat pentru livrarea de demaroare, cu perspectiva de a livra și alternatoare într-o a doua etapă, fiind un exemplu în acest sens. Există posibilitatea ca piața externă să poată absorbi și alte tipuri de echipamente fabricate de noi și acest lucru este o adevărată șansă pentru dezvoltarea ulterioară a societății noastre.

Acstea contracte sunt două din realizările remarcabile obținute de conducerea Electroprecizia în ultimele 5 luni. Dar toate aceste eforturi pot fi pericolite dacă angajații societății nu înțeleg faptul că depinde în primul rând de ei derularea în cele mai bune condiții a acestor contracte. În ultimă instanță, clientul este cel care decide ce și de unde cumpără.

Valoarea unui contract încheiat nu este dată de suma inserisă pe el, ci, în primul rând de seriozitatea părților semnatare și în special a furnizorului, deci a noastră în respectarea cu strictete a condițiilor de calitate și a termenelor de livrare impuse de beneficiari, elemente care nu se negociază sub nimic o formă. Fiecare dintre cei angajați în realizarea produselor pentru export trebuie să înțeleagă foarte bine faptul că în relațiile cu clienții străini, nota caracteristică este dată de seriozitatea în respectarea clauzelor contractuale. Ca și în sport, întotdeauna este mai greu să-ți menții poziția fruntașă decât să o obții, iar eforturile necesare pentru aceasta sunt considerabile.

Pentru perioada imediat următoare, se desprinde o concluzie clară pentru toți angajații societății noastre: întreaga activitate trebuie să se ridice la cote superioare, trebuie să dovedim conștiinciozitate și responsabilitate, promptitudine și eficiență în rezolvarea tuturor sarcinilor ce ne revin. Numai așa prestigiul și seriozitatea firmei noastre vor crește în continuare, iar activitatea noastră se va apropia ca eficiență, de aceea a firmelor cu renume pe plan mondial.

Nu trebuie uitat nici faptul că societatea Electroprecizia este de departe cel mai important agent economic al municipiului nostru. Contribuția sa la dezvoltarea socială și economică a acesteia este deosebit de importantă și vitală în același timp, dacă ținem seama de volumul mare al veniturilor pe care ea le aduce la bugetul local, de contribuția la realizarea

diferitelor obiective și manifestări locale, de faptul că viața și existența aproape a fiecărei familii din Săcele sunt strâns legate de activitatea acestei societăți. Într-un oraș cu clare valențe monoindustriale, Electroprecizia este o familie economică care "întreține" și ceilalți aproape 800 agenți economici înregistrați. Existența multora din ei este, la o analiză atentă, influențată puternic de faptul că societatea asigură un loc de muncă stabil și venituri permanente pentru peste 2500 de persoane din Săcele și familiile lor, ceea ce permite derularea schimburiilor comerciale și a serviciilor și deci funcționarea lor în condiții bune.

Horia Bârsan
Consilier Electroprecizia SA

SĂCELE – UN ORAȘ MONTAN

Pozitia geografică, zona în care este amplasat, sporturilor de iarnă și la participarea la acțiunile organizate la imprejurimile de o frumusețe impresionantă și, nu în ultimul rând, oamenii care locuiesc, sunt "atuuri" importante care pot face din Săcele, un oraș montan veritabil și comparabil cu multe asemenea localități din Austria, Germania sau Italia.

Pentru aceasta trebuie să avem voință, dorință și înțelepciunea de a pune în valoare toate avantajele pe care le-am enumerat.

În mod cert, dezvoltarea turismului poate determina o dezvoltare economică deosebită a municipiului nostru. Numai că acest lucru nu are cum să se întâmpile dacă nu trecem la acțiuni concrete, după o strategie și un program unitar și nu la întâmplare sau când mai apare câte o oportunitate din când în când.

Această acțiune de promovare a agroturismului trebuie amplificate și concretizate prin acordarea de facilități locale celor care doresc să investească în acest domeniu. Crearea și amenajarea unor puncte de atracție turistică este un element esențial. Împrejurimile de care beneficiază localitatea noastră sunt deosebit de pitorești, începând din Ciucaș, Bratocea, Bunloc, Piatra Mare, toate "curmăturile" fac legătura dintre localitate și aceste împrejurimi.

"Dumnezeu îți dă, dar nu îți bagă și în traistă" spune un înțeles proverb. Ne-a dat Dumnezeu aceste frumuseți și este păcat să nu le punem în valoare. Amenajarea traseului turistic și a "Caniunului 7 Scări" este un lucru foarte bun care s-a făcut, dar el reprezintă numai un început. Dacă nu continuăm să amenajăm toate traseele turistice și să le întreținem, ce s-a realizat la "7 Scări" va rămâne ca o acțiune singulară, executată ca urmare a unor împrejurări favorabile.

Alte obiective care pot fi puse în valoare și pentru care până în prezent nu știm să făcăt mare lucru sunt cele pentru protejarea florei și faunei din pădurile și fânețele noastre.

Din informațiile pe care le am, sunt zone cum ar fi Valea Dracului, Piscul Dracului, Piatra Mare, fânețe de sub masivul Vaida, care ar putea fi declarate ca zone protejate, interzise păsunatului, datorită florei deosebite pe care o au (Papucul Doamnei, Sâangele voinicului-roșu, Stupinița, Poroinicul, Bujorul european, Garofita învoalată și a. a.).

Un alt domeniu care trebuie rezolvat și susținut este cel sportiv și de agrement, începând de la sportul de masă până la cel de performanță, pentru toate ramurile sportive. Trebuie să beneficiem de toate condițiile pe care ni le oferă natura și poziția în care este situată localitatea noastră.

Fiind în zona montană și cum în lunile de iarnă beneficiem de zăpadă suficientă, dezvoltarea sporturilor de iarnă se impune de la sine. Trebuie create momente și puncte de atracție pentru atragerea cât mai multor oameni în practicarea

Sunt câteva manifestări sportive care se desfășoară în fiecare an la Săcele.

În cadrul sportului de masă, a devenit o tradiție concursul de schi alpin "Memorial ION TOCITU". Pentru cine nu știe, profesorul Ion Tocitu a fost unul dintre cei mai mari animatori ai sportului săceleean, în special cel școlar, din ultimii 50 de ani.

Începând din 1971, această manifestare sportivă de masă s-a desfășurat în fiecare an, cu excepția a patru ani, din lipsă de zăpadă. Este una dintre puținele manifestări de acest gen și cu o participare aşa-numeroasă, care se mai organizează în țară.

Anul acesta a avut loc ediția a 29-a a acestui concurs, care s-a desfășurat în luna februarie, în cadrul a patru etape (o etapă în Bunloc și trei pe părția din zona Spitalului Colceag). Suntem un grup de entuziaști, foști elevi ai lui "nea Ion", care organizăm acest concurs an de an.

Concursul se bucură în fiecare an de o largă participare. Anul acesta, în cele patru etape de desfășurare au participat peste 430 de concurenți. Este o activitate de masă, cunoscută foarte bine în orașul nostru, dar și în Brașov, Predeal, Râșnov și Azuga. Aceste manifestări au menirea să atragă cât mai multe persoane, de la cei mici până la cei vârstnici, la mișcare în aer liber, la sănătate, dar să și lanseze spre sportul de performanță pe cei talentați și orașul nostru nu duce lipsă de asemenea exemple.

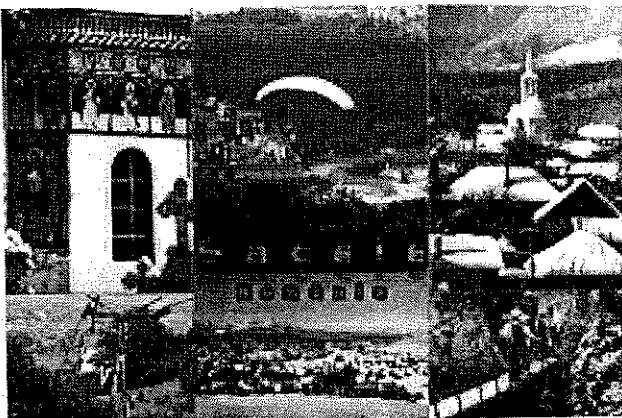
Un alt punct de atracție iarna și cu posibilități deosebite de dezvoltare îl constituie trambulina pentru sărituri cu schiurile, până nu demult singura cu suport de plastic din țară.

De remarcat că 80% din săritorii din țară sunt săceleni și bineîntele sunt și câștigători de titluri naționale.

În aceste condiții este absolut necesar să se creeze condiții pentru reconditionarea trambulinei, realizarea unei părți de schi, amenajarea corespunzătoare a părției din Bunloc, care oricând poate constitui o alternativă între Predeal și Poiana Brașov.

Pentru concretizarea a tot ce am menționat este necesară o preocupare continuă pentru obținerea banilor necesari. Personal cred că trebuie întocmite mai multe proiecte în acest domeniu, pentru obținerea unor finanțări din fonduri europene, acestea constituind după părere mea principala sursă de finanțare, dar și crearea unor facilități pentru dezvoltarea investițiilor din acest domeniu.

Nicolae Colibăan

PEŞTELE CEL MARE ÎNGHITE PE CEL MIC

Din când în când, politicia brașoveană emană prin reprezentanții ei un miros dulceag-acrișor în urma sfotărilor în lupta pentru originalitatea și întâietatea unei idei. De data aceasta este vorba de paternitate. A, nu din aceea care se lasă cu pensie alimentară sau alte dandanale, ci de paternitatea unei "idei".

O idee cam ciudată în felul ei, dospită în laboratoarele nu prea utilă ale unor staffuri-politice puțin inspirate de această dată.

Au ajuns mai marii județului să se certe pe apartenența ideii constituirii Brașovului "metropolitan". Dar despre ce este vorba? „Minți luminate” au ajuns la concluzia că ar fi bine, ca în lipsă de de alte activități utile cetățeanului, să se aplice un proiect "măreș" care presupune alipirea localităților Codlea, Săcele, Ghimbav, Predeal, Rîșnov, Bod, Cristian, Hărman și Sînpetru la Brașov. Această adunatură ar trebui să se numească "Metropola Brașov" sau Localitățile Unite ale Brașovului", denumiri pompoase, care ar ascunde de fapt aceleași rezultate păguboase.

S-au cheltuit din plin neuroni și sute de milioane de lei pentru studii fără nici un rost, din moment ce întregul proiect nu ar aduce nici un avantaj nici uneia din localitățile limitrofe Brașovului care ar trebui să formeze această ciudată congregație. Cică, populația actuală a reședinței de județ ar crește la aproximativ 380000 de locuitori, iar procentul societăților comerciale din viitoarea metropolă ar reprezenta 80% din totalul pe județ. Cu o suprafață de 19,6% din județ, "Brașovul mare" ar produce 90% din veniturile totale județene. Se mai vorbește pe la colțuri, pentru naivii care ar crede, că metropola cu picioare de lut ar asigura: dezvoltarea economică, îmbunătățirea condițiilor de viață, utilizarea eficientă a terenurilor și, atenție, stabilirea direcțiilor de dezvoltare spațială a localităților componente. Săceleni de pretutindeni, uniți-vă, că mâine poimâine ajungeți și-n spațiu să vedem Pământul din perspectivă!

Promisiuni căt China, frumoase, dar cică tot noi, dacă vrem să fim metropolitani, trebuie să susținem finanțarea elaborarea planului de amenajare, studiile de fundamentare, bașca activitatea unei comisii speciale de amenajare. Dai un ban (din taxe și impozite și alte alea) dar stai în față, în metropolă adică.

Ceea ce uită distinții inițiatori ai acestui proiect să amintească sunt dezavantajele pe care acestea le-ar aduce municipiului Săcele și oricarei alte localități din cele 10 vizate să se unească sub umbrela protectoare a Brașovului. Creșterea cu 10000 de locuitori a populației acestuia le-ar asigura celor aflați acum pe fotoliile comode din administrația locală stabilitatea și linștea perturbate de rezultatele ultimului recensămînt care atestă o scădere a

numărului de locuitori și deci o reprezentare mai redusă în forurile deliberative.

Oare le-ar strica edililor Brașoveni să-și imbogătească patrimoniul cu suprafețe considerabile de teren agricol și mii de hectare de pădure, zestrea Săceleului de exemplu, care în condițiile unei retrocedări previzibile ar constitui o adevărată mină de aur? Dar fondurile strânse de la agenții economici săceleni, puternici și eficienți, de la cei 30000 de oameni de aici, unde s-ar duce? La bugetul metropolei, desigur, dar înapoi ce-ar veni?

Ar veni ceva totuși: marginalizarea, transformarea municipiului nostru din localitatea mândră de trecutul ei, mândră de realizările oamenilor de aici, bine ancorată în realitățile economice de astăzi într-o suburbie, tratată ca alipirea localităților Codlea, Săcele, Ghimbav, Predeal, atare. și apoi, suburbia a fost dintotdeauna acea zonă unde se retrag toate retelele metropolei, unde se depozitează gunoiul, inclusiv cel social, de unde toți mai marii de la Brașov vor să căștige, cât mai mult fără să cheltuiască nimic.

Lată dezvoltarea economică, îmbunătățirea condițiilor de viață, utilizarea eficientă a terenurilor, avantaje promise de "Localitățile Unite ale Brașoului". Ar fi cazul și timpul ca cei care răspund de soarta marelui municipiu să-și rezolve întâi treburile și problemele lor.

Există cartiere în Brașov care nu au canalizare, ocolitoarea se amînă de ani de zile, aeroportul este un vis, lipsa de curătenie este o realitate, corupția și hoția sunt fenomene de mult cunoscute. și atunci cum ar putea edilii brașoveni să ia pe umerii lor și problemele a încă alte 10 localități, cum le-ar putea rezolva?

Acesta este adevărul și nu trebuie să-l ascundem. Proiecte fără rost, grandioane își fac loc în cadrul unui plan bine stabilit. Astăzi se aruncă ideea, mâine se desființează obiective de interes local (vezi spitalul) sau se resping proiecte benefice municipiului nostru (vezi ocolitoarea), poimâne se votează legea prin care se constituie zona metropolitană. și așa dispar 700 de ani de istorie, de autonomie și independență a mocienilor săceleni, așa ne trezim cu tradițiile și cultura anihilate într-o congregație de localități în care cuvântul nostru va mai avea o valoare doar pur simbolică. Doamne ferește să se întâpte așa ceva! Să ne trezim, să fim mereu atenți la ce

ni se pregătește, pentru că altminteri vom deveni niște simpli pioni pe o tablă de sah. și ceea ce au făcut înaintașii noștri pentru dezvoltarea economică și culturală a acestor locuri trebuie apărat din toate puterile. De nu vom face așa, ne merităm soarta și nu vom mai fi demni de moșii și strămoșii noștri.

Horia Bârsan

"IZVORUL" – LA 80 ANI!

Lucrare prezentată la simpozionul "Izvorul – 80" de d-nul Nicolae Coliban

Asociația "IZVORUL," fiind o asociație cultural sportivă, a avut și are un merit deosebit atât în promovarea culturii săcelene și a personalităților care s-au născut și trăiesc aici, cât și în dezvoltarea activității sportive pe aceste meleaguri.

Încă de la înființare, printre membri fondatori, asociația a avut oameni de sport.

Activitatea în domeniul sportului, a asociației a fost în primul rând o activitate în cadrul sportului de masă, de la care s-a dezvoltat apoi o activitate deosebită în cadrul sportului școlar, pepinieră de campioni pentru sportul de performanță și mărime performanță.

Contribuția asociației "IZVORUL" la dezvoltarea sportului săcelean este deosebită, atât prin activitățile organizate de asociație, cât mai ales prin oamenii pasionați, membri ai asociației, animatori și promotori ai sportului în majoritatea ramurilor sportive.

Așa cum îi spune și numele asociației, activitatea sportivă "izvorăște" de aici și se amplifică în decursul timpului prin oamenii pasionați pe care îi are și prin diversitatea formelor care se dezvoltă, rezultând activitatea sportivă a întregii comunități săcelene.

Acest aspect aş vrea să-l scot în evidență în cele câteva cuvinte pe care vă rog să-mi permiteți să vă le adresez.

Astfel, în Săcele, de-alungul timpului, având perioadele lor de performanțe, s-au dezvoltat și au activat la diferite nivele, echipe de fotbal, rugby, handbal, generații de atleți, orientare turistică și nu în ultimul rând, ci din contră, cu o activitate deosebită, schiorii din toate ramurile sportului de iarnă: alpini, săritori, fondiști.

Trebuie să evidențiem aici, meritul deosebit al celor care au susținut și animat toată această activitate sportivă.

Mă refer în special la profesorii de sport și antrenorii din cadrul sportului școlar începând de acum 80 ani până în prezent. Acești oameni, cu un devotament

și o pasiune deosebită, au reușit și reușesc să depășească greutățile materiale sau burocratice de care s-au lovit pentru a dezvolta mișcarea sportivă.

Trebuie să amintesc aici, că în perioada anilor 1960 - 1970, școlile din Săcele aveau terenuri de sport îngrijite și care funcționau,

liceele aveau săli de sport, în Săcele exista un stadion cu pistă de atletism și cu toate greutățile, profesorii se preocupau și obțineau și o bază materială.

Se evidențiază în această perioadă profesorii de sport, în frunte cu Ion Tocitu, membru al asociației "IZVORUL".

Acești profesori aveau ore și activau la mai multe școli.

De exemplu profesorul Tocitu avea ore la Șc. Generală și Liceul teoretic (actual Liceul George Moroianu), la Șc. Nr. 4 și Șc. Nr. 5 și Șc. Profesională Electroprecizia. La toate aceste școli, avea echipe de handbal, atleți, schiori cu care organiza competiții pe plan local și participa cu ei la competițiile organizate la nivelul județean sau național.

Pentru cine nu știe, Școala generală nr. 5, din Gârcin avea echipa de handbal "ȘOIMII" Gârcin.

În domeniul sportului de iarnă, tot profesorul Tocitu a fost cel care, "prin mâna" lui au trecut câteva generații de schiori și care în prezent sunt profesori de sport, antrenori, care la rândul lor, în prezent mențin această "ștachetă" ridicată a activității sportive.

** Sport ** Sport ** Sport ** Sport ** Sport **

continuare

Menționăm pe Teșileanu Costin care datorită lui, la Săcele există o trambulină cu suport de plastic pe care se antrenează 90% din săritori din toată țara și din care 80% sunt săceleni. Evident că în această situație, Săcelele a monopolizat întreaga ramură sportivă și a dat și dă campioni naționali: Spulber Florin, Grosz Wilhelm, Nagy Gábor, Băilă Gh., Plăiașu Dan, Magdó Csaba care sunt acum și ei profesori și antrenori.

Ca săceleni, cred că ne putem mândri cu faptul că săritori ca: Pepene Mihai, Magdó Csaba, Grosz Wilhelm, Nagy Gábor – primul săritor român care a sărit peste 100m. mai tinerii Moldovan Dénes, Balázs Andrei – au participat și participă la concursuri de nivel mondial, cum ar fi: Cupa mondială la combinata nordică, Campionate mondiale de seniori și juniori.

În cadrul schiului alpin și fond, datorită tradiției care s-a stabilit în localitatea noastră, tradiție pe care asociația "IZVORUL" a consolidat-o din plin, activitatea a avut o perioadă deosebită între anii 1960-1970 la care, din nou profesorul Tocitu a fost principalul animator. Se organizau concursuri iarna, în fiecare duminică, într-un patrulater de localități: Săcele, Brașov, Predeal și Râșnov.

În Săcele concursurile de schi se organizau pe părția "Tăieturica" din Gârcin, unde de organizare se ocupa profesorul Tocitu, ajutat de Coliban Nicolae, Milu Andrei și Gomolea Dumitru.

Dintre numele de schiori de atunci, între care mulți dintre ei sunt astăzi membri ai asociației "IZVORUL" menționez pe: Damian Virgil, Gomolea Dorel, Teșileanu Costin, Tocitu Liviu, Coliban Nicolae, Barbu Nicolae, Cașcaval Florin, Barbu Mircea, Negus Gh., Ovesea Valeriu, Stanciu Vasile, Grigore Petre, Bucur Gh. și mulți alții.

În prezent Barbu Nicolae este antrenor al lotului național de schi și Petrea Ștefan antrenor la Clubul Sportiv "Brașovia".

Din cadrul ultimei generații de schiori alpini săceleni, trebuie evidențiat Barbu Bogdan, fiul lui Nae Bogdan, care la ora actuală este cel mai bun schior alpin român, maestru al sportului, multiplu campion național, participant la multe concursuri internaționale și care în acest an, la Campionatele Mondiale de la St. Moritz a ocupat un onorant loc 53 la slalom special.

În cea ce privește cursele de fond, care erau organizate în paralel cu cele de schi alpin, tot în cadrul

patrulaterului centrelor de schi amintite mai sus, aş vrea să evidențiez faptul că acestea se desfășurau pe distanțele competiționale de 2, 3, 5, 10, 15 și 30 km pe categorii de vîrstă. Cel mai lung traseu trecând prin Valea Largă, Valea Gârcinului, Curmătură, Poiana Angelescu și return.

Mulți dintre fondiștii de atunci sunt astăzi membri ai asociației "IZVORUL", unii chiar de frunte, cum ar fi: Ninel Eftimie, Beciu Ioan, Petre Ghia, Mihalache Ștefan, Bebe Teșileanu, Tomoș Ilko Aurora, Rely Ghia, Alexandru Viorica, Alexandru Maria, Grigore Nicoleta și alții.

Trebuie menționat faptul că "Plecarea" și "Sosirea" în cursele de fond erau din fața sediului asociației "Unirea" Săcele, așa cum se numea în vremea aceea.

Pentru pasiunea și devotamentul cu care prof. Tocitu s-a apropiat de generațiile de copii îndrumându-i spre sport și mișcare în aer liber, pentru abnegația și sufletul pe care l-a pus în toată această activitate, în 1971, un grup de foști elevi, respectiv profesorul de sport Nistor Mihai și Munteanu Gheorghe, au organizat un concurs de schi "Cupa Ion Tocitu".

Acest concurs s-a desfășurat an de an pe "Tăieturica", în Poiana Angelescu, Bunloc și în ultimii ani și pe părția de la Spitalul Colceag.

După moartea profesorului el a luat denumirea de "Memorialul ION TOCITU".

Concursul, care continuă să fie organizat anual de un grup de entuziaști, foști elevi ai profesorului: Coliban Nicolae, Stanciu Vasile, Petrea Ștefan, începând din 1995 are loc sub egida Asociației "IZVORUL" – Săcele.

Competiția a crescut în valoare și organizare, etapa care se organizează în Bunloc, beneficiind de aportul echipei de arbitri a Federației Române de Schi, la care vin și participă și schiori legitimați de la cluburile din Brașov, Predeal, Bușteni pentru care sunt stabilite categorii separate.

Anul acesta a avut loc ediția 29 a acestui concurs și s-a desfășurat în această lună în trei etape, una în Bunloc și două pe părția de la Colceag.

În toate cele trei etape, au concurat aproximativ 380 concurenți de toate vîrstele, din care 320 au fost copii.

Este unul din puținele concursuri de masă, dacă nu singurul, care se organizează în țară, care se bucură

continuare

de o asemenea participare.

Concursul a devenit o tradiție, deja se întinde ca perioadă pe durata a trei decenii, a avut și are o evoluție constantă, fiind una dintre cele mai apreciate manifestări în domeniul sporturilor de iarnă din Săcele.

Cred că trebuie să ne unim eforturile pentru ca prin identificarea și cultivarea în continuare a obiceiurilor și tradițiilor culturale și sportive, orașul nostru să-și definească identitatea clară cu care să se impună atât în țară cât și în străinătate.

Este cea ce asociația „IZVORUL” și-a propus încă de la înființare și personal cred că a reușit.

Nu putem încheia toată această trecere în revistă numai a unei părți a activității sportive săcelene, la care asociația „IZVORUL” a avut și are o contribuție deosebită, fără a evidenția faptul că întreaga activitate sportivă din Săcele, în toate ramurile, a avut și are un susținător deosebit atât moral, cât și material în Societatea Electroprecizia, conducerea acesteia, respectiv D-l Roșuleț Claudiu și D-l Zavarache C-tin.

Trebuie să le mulțumim pentru tot ceea ce fac pentru sportul săcelean și să-le urăm sănătate și să susțină în continuare activitatea culturală sportivă.

FOTBAL PRECIZIA SACELE - DIN NOU IN DIVIZIA B

Cu trei etape înainte de sfârșitul ediției 2002-2003 a Diviziei C la fotbal, echipa Precizia Săcele a reușit să promoveze în eșalonul secund al fotbalului românesc.

L-am solicitat în data de 26.05.2003 pe domnul ing. Constantin Lungu, director comercial al principalului sponsor SC Electroprecizia SA Săcele și președinte al FC Precizia Săcele să ne comenteze, pe scurt, realizarea acestui succes.

Constantin Lungu – Punctajul realizat până în prezent și rezultatele din etapele de final vor decide dacă noi sau Oltul Sf. Gheorghe vom ocupa locul întâi, însă ambele echipe sunt detașate de celelalte competitoare și ca atare promovate.

Desigur promovarea în sine ne-a bucurat pe toți cei care suntem alături de echipă și pe suporterii săceleni, însă trebuie să recunoaștem că am beneficiat de o conjectură favorabilă, punctele acumulate putând promova chiar și pe cea de-a treia echipă din seria noastră, serie care de altfel a fost foarte echilibrată.

Nu putem fi în totalitate mulțumiți având în vedere unele evoluții și rezultate nefavorabile: - înfrângerea cu 2-0 cu Nitramonia Făgăraș,

egalurile 1-1, la or. Victoria, respectiv la Energia Feldioara. Nu ne propunem schimbări în lotul echipei și vom acorda în continuare încredere celor cu care am promovat, astfel încât să aibă un traseu ascendent care să stârnească interesul echipelor de divizia A.

La încheierea campionatului se va face analiza întregului parcurs și în mod deosebit evoluției și a rezultatelor din return, care nu au fost în măsură să ne mulțumească, urmând a dispune măsuri care să ducă la îmbunătățirea jocului echipei, astfel încât în divizia B să avem o echipă competitivă care să satisfacă suporterii săceleni.

Sig. Lucian Zangor

TABEL NOMINAL

cu membrii cotizanți ai Asociației cultural sportive "Izvorul" - trim. II 2003

1	Costea Dumitru	300.000	68	Năpărăuș Camelia	50.000	135	Barbu Petre	25.000	201	Sorban Ștefan	25.000
2	Filipescu Dan	200.000	69	Nechifor Septimiu	50.000	136	Barna Ioan	25.000	202	Spiru Gheorghe	25.000
3	Roșculeț Claudiu	200.000	70	Nicolescu Alexandru	50.000	137	Bârsan Nicoleta	25.000	203	Spirchez Viorel	25.000
4	Săcelean Adrian	200.000	71	Niculescu Gheorghe	50.000	138	Bălan Nicolae	25.000	204	Stanciu Gheorghe	25.000
5	Zavarache Constantin	200.000	72	Percioag Gelu	50.000	139	Beciu Ioan	25.000	205	Sipoș Ioan	25.000
6	Tudose Aurel	125.000	73	Popa Virgil	50.000	140	Beșchea Florin	25.000	206	Ştefan Remus	25.000
7	Ardeleanu Stelian	100.000	74	Popescu Constantin	50.000	141	Bilan Florin	25.000	207	Tătărescu Basil	25.000
8	Bodeanu Gheorghe	100.000	75	Popescu Ilie	50.000	142	Bobeș Haricleea	25.000	208	Teodorescu Nicolae	25.000
9	Cârsteaua Șerban	100.000	76	Pr. Cornea Ion	50.000	142	Bucelea Victor	25.000	209	Teșileanu Emil	25.000
10	Dogaru Aurel	100.000	77	Pr. Luca Nicolae	50.000	143	Calinic Puiu	25.000	210	Tiuță Adriana	25.000
11	Gheorghita Mutu Petre	100.000	78	Rișnoveanu Paul	50.000	144	Ciubotaru Sergiu	25.000	211	Vlad Ioan	25.000
12	Ionas Andrei	100.000	79	Robu Adrian	50.000	145	Ciulu Mircea Valentin	25.000	212	Voinea Dumitru	25.000
13	Lala Elena	100.000	80	Şerbănuț Ioan	50.000	146	Costea Vasile	25.000	213	Zamfir Bogdan	25.000
14	Lață Ioan	100.000	81	Ştefănescu Dan	50.000	147	Daneș Dumitru	25.000	214	Zamfir Dan	25.000
15	Lață Vasile	100.000	82	Tamaș Adrian	50.000	148	Dincă Constantin	25.000	215	Zamfir Radu	25.000
16	Lungu Constantin	100.000	83	Taraș Ion	50.000	149	Dinu Popa	25.000	216	Andrei Sorin	20.000
17	Pană Aurel (Belgia)	100.000	84	Taraș Mircea	50.000	150	Dovâncă Marcel	25.000	217	Balica Maria	20.000
18	Paraipan Gheorghe	100.000	85	Teacă Mihai	50.000	151	Drăgan Mircea	25.000	218	Bârbat Gheorghe	20.000
19	Parea Alexandru	100.000	86	Teșileanu B. Barbu	50.000	152	Drăgan Petre	25.000	219	Beșchea Dan	20.000
20	Sălișteanu Vasile	100.000	87	Tomos I. Maria	50.000	153	Drăghici Aurel	25.000	220	Boberschi Dan	20.000
21	Şimon Robert	100.000	88	Vereș Mihai	50.000	154	Eftimie Viorica	25.000	221	Bucurenciu Ana	20.000
22	Taraș Răzvan	100.000	89	Zbarcea Maria	50.000	155	Filip Livia	25.000	222	Caloinescu Ioan	20.000
23	Ivan Gheorghe	85.000	90	Bâncilă Bebe	40.000	156	Filipescu Gheorghe	25.000	223	Clinici Gicu	20.000
24	Bârsan Horia	75.000	91	Crișan Emil	40.000	157	Filipescu Octavian	25.000	224	Comşa Traian	20.000
25	Eftimie Ioan	75.000	92	Imre Gabor	40.000	158	Fodor Levente	25.000	225	Cosma Maria Teodosia	20.000
26	Lupu Ștefan	60.000	93	Moldovan Valer	40.000	159	Georgescu Ioan	25.000	226	Csabai Georgeta	20.000
27	Median Susana	60.000	94	Nechifor Constantin	40.000	160	Ghia Roxana	25.000	227	Eftimie Verginia	20.000
28	Median Valer	60.000	95	Primăvăruș Victor	40.000	161	Ghișoiu Dorin	25.000	228	Frățilă Gheorghe	20.000
29	Moraru Victor	60.000	96	Stroe Emil	40.000	162	Gologan Ion	25.000	229	Ghia Petre	20.000
30	Nagy Stefan	60.000	97	Taraș Octavian	40.000	163	Hausler Anca	25.000	230	Gomolea Dumitru Jr.	20.000
31	Avasilichioia Ioan	50.000	98	Băileșu Roxana	30.000	164	Ionas Hajnalka	25.000	231	Ionescu Nicolae	20.000
32	Banciu Gheorghe	50.000	99	Bija Illeana	30.000	165	Ivan Adrian	25.000	232	Iordache Dumitru	20.000
33	Banciu Neculai	50.000	100	Bobanu Șerban	30.000	166	Ivan Daniel	25.000	233	Istudor Camelia	20.000
34	Barbu Nicolae	50.000	101	Butu Mihai	30.000	167	Jinga Romulus	25.000	234	Itu Vichente	20.000
35	Băileșu Florin	50.000	102	Caian Pandrea Aurel	30.000	168	Lupu Nicolae	25.000	235	Kucera Simona	20.000
36	Bârbat Claudiu	50.000	103	Cioroianu Aurelia	30.000	169	Manea Gheorghe	25.000	236	Lăzurcă Dumitru	20.000
37	Besoiu Marian	50.000	104	Diaconescu Adrian	30.000	170	Mazăre Traian	25.000	237	Munteanu Dan	20.000
38	Beșchea Ioan	50.000	105	Dima Marcel	30.000	171	Mălereanu Florin	25.000	238	Munteanu Gheorghe	20.000
39	Bobes Gabriel	50.000	106	Dirjan Liviu	30.000	172	Median Dan	25.000	239	Neacșu Lucian	20.000
40	Bobes Gheorghe	50.000	107	Donciu Ciprian	30.000	173	Median Gheorghe	25.000	240	Ocneanu Luca	20.000
41	Bobes Ioan	50.000	108	Ghiuță Benone	30.000	174	Median Traian	25.000	241	Oprea Ovidiu	20.000
42	Bobes Ovidiu	50.000	109	Gologan Dan	30.000	175	Milu Cornel	25.000	242	Pari Iuliu	20.000
43	Boboc Gheorghe	50.000	110	Gomolea Dumitru	30.000	176	Modest Zamfir	25.000	243	Păiș Ioan	20.000
44	Bogeanu Alexandru	50.000	111	Jerău Gheorghe	30.000	177	Mogoș Gh. Lucian	25.000	244	Păunescu Virgil	20.000
45	Bratosin Canu Raluca	50.000	112	Kapui Elisabeta	30.000	178	Moroianu Cantor Emilia	25.000	245	Pelin Matei Alina	20.000
46	Bratosin Sanda	50.000	113	Kristaly Edit	30.000	179	Moroianu Gheorghe	25.000	246	Petruțiu Emil	20.000
47	Butu Traian	50.000	114	Lăcătuș Mariana	30.000	180	Munteanu Mihail	25.000	247	Poașcă Gheorghe	20.000
48	Cojocneanu Olimpia	50.000	115	Metea Suzana	30.000	181	Munteanu Mircea	25.000	248	Popescu Nechita	20.000
49	Colibă Nicolae	50.000	116	Munteanu Gheorghe	30.000	182	Munteanu Vasile	25.000	249	Popovici Maria	20.000
50	Comşa Eugen	50.000	117	Muscă Nicușor	30.000	183	Neclua Dan	25.000	250	Radu Ramon	20.000
51	Crăciunescu Virgil	50.000	118	Pantazică Adriana	30.000	184	Nicoară Cristian	25.000	251	Rată Mihai	20.000
52	Dobrin Ioan	50.000	119	Păsărică Claudiu	30.000	185	Nicoară Florin	25.000	252	Răglean Floarea	20.000
53	Drăghici Valentin	50.000	120	Peter Sara	30.000	186	Nîțescu Adrian	25.000	253	Sabo Viorica	20.000
54	Durbălău Ștefan	50.000	121	Petreia Ștefan	30.000	187	Ocneanu Dorel	25.000	254	Stamate Gheorghe	20.000
55	Ene Gheorghe	50.000	122	Pr. Stoicescu Nicolae	30.000	188	Oncioiu Maria	25.000	255	Stanciu Vasile	20.000
56	Fătu Paul	50.000	123	Rișnoveanu Ștefan	30.000	189	Őslobanu Dan	25.000	256	Szasz-Sebești Paul	20.000
57	Ghinescu Horia	50.000	124	Stoian Emilia	30.000	190	Pascu Liviu	25.000	257	Seitan Mircea	20.000
58	Girceag Viorel	50.000	125	Vamoș Aurelia	30.000	191	Poenaru Nicolae	25.000	258	Sendruc Maria	20.000
59	Ionel Adrian	50.000	126	Vlad Adriana	30.000	192	Popescu Mihai	25.000	259	Şerbănescu Adrian	20.000
60	Jinga Victor	50.000	127	Zaharescu Marius	30.000	193	Pr. Beleuță Eugen	25.000	260	Şerbu Adrian	20.000
61	Matepiuc Daniela	50.000	128	Zangor Lucian	30.000	194	Pr. Leb Mircea	25.000	261	Şerbu Iulian	20.000
62	Mitreanu Gheorghe	50.000	129	Alexandrescu Emil	25.000	195	Prundeanu Liliana	25.000	262	Tăbăraș Anca	20.000
63	Molnar Cornel	50.000	130	Alexandru Ion	25.000	196	Purcăroiu Nicolae	25.000	263	Teșileanu Costin	20.000
64	Moraru Florin	50.000	131	Andronic Maria	25.000	197	Roșculeț Abigail	25.000	264	Tocitu Viorel	20.000
65	Moșoiu Alin	50.000	132	Badea Mircea	25.000	198	Roșculeț Mirela	25.000	265	Turoti Ioan	20.000
66	Munteanu Nicolae	50.000	133	Balint Iuliu	25.000	199	Rus Ionel	25.000	266	Ulea Angela	20.000
67	Munteanu Ștefan (Sibiu)	50.000	134	Barbu Mircea	25.000	200	Sârbu Corneliu	25.000	267	Ursu Maria	20.000

continuare

continuare

268 Ursu Nicolae	20.000	323 Codreanu Elena	10.000
269 Ursu Gabriel	20.000	324 Comeș Tiberiu	10.000
270 Arion Mircea	15.000	325 Copăcel Vasile	10.000
271 Bălan Cornelius	15.000	326 Costea Stefan	10.000
272 Bucurenciu Alexandru	15.000	327 Coșerea Vasile	10.000
273 Bucurenciu Georgeta	15.000	328 Cozma Cornelius	10.000
274 Chitac Geta	15.000	329 Debu Gheorghe	10.000
275 Ciobanu Gabriela	15.000	330 Dirjan Stefan	10.000
276 Coman Jan	15.000	331 Drăgoescu Valer	10.000
277 Comşa Fulga Stelian	15.000	332 Filip Anca	10.000
278 Dragomir Dănuț	15.000	333 Florescu Marian	10.000
279 Filip Doina	15.000	334 Fulga Nicolae	10.000
280 Florescu Gheorghe	15.000	335 Giurgiu Camelia	10.000
281 Ionescu Aurora	15.000	336 Gidea Aurel	10.000
282 Ionescu Gheorghe Nae	15.000	337 Godeanu Roxana	10.000
283 Ioniștefan	15.000	338 Gonțeanu Mihail	10.000
284 Lencuta Cristina	15.000	339 Guiu Stefan	10.000
285 Măcelaru Ioan	15.000	340 Iacob Ciprian	10.000
286 Mircioiu Lucian	15.000	341 Jinga Gheorghe	10.000
287 Mircioiu Sebastian	15.000	342 Leșescu Mihai	10.000
288 Moldovan Andronic	15.000	343 Lupu Florica	10.000
289 Moraru Mircea	15.000	344 Manciu Ioan	10.000
290 Sarafie Ioan	15.000	345 Mătărea Ovidiu	10.000
291 Taflan Dumitru	15.000	346 Miloiu Mirela	10.000
292 Trandafir Marius	15.000	347 Munteanu Valentin	10.000
293 Trandafir Vasile	15.000	348 Nanciu Maria	10.000
294 Vârva Florin	15.000	349 Niculescu Nicolae	10.000
295 Vasilache Gheorghe	15.000	350 Nițescu Ioan	10.000
296 Vlad I. Adriana	15.000	351 Onacă Dan	10.000
297 Vlad Mircea	15.000	352 Onacă Vasile	10.000
298 Acsinte Petre	10.000	353 Onica Ioan	10.000
299 Albuleț Victor	10.000	354 Orez Ioan	10.000
300 Andriși Monica Florica	10.000	355 Orjan Ioan	10.000
301 Avram Vasile	10.000	356 Panaete Ioan	10.000
302 Balea Constantin	10.000	357 Pasăre Adrian	10.000
303 Balint Gheorghe	10.000	358 Pencu Haralambie	10.000
304 Bandi Şeitan Maria	10.000	359 Percioag Constantín	10.000
305 Bârsan Teodor	10.000	360 Poenaru Ovidiu	10.000
306 Bădan Jean	10.000	361 Pralea Radu	10.000
307 Boboia Gheorghe	10.000	362 Prosan Nicolae	10.000
308 Boghe Viorel	10.000	363 Rotboșan Dionisie	10.000
309 Bratoveanu Valentin	10.000	364 Scripcaru Bogdănel	10.000
310 Brătianu Gheorghe	10.000	365 Simion Adriana	10.000
311 Brînzea Maria	10.000	366 Spătaru Maria	10.000
313 Bulat Elena	10.000	367 Stanciu Fănică	10.000
314 Bulat Florentin	10.000	368 Stanciu Ioan	10.000
315 Butu Elena	10.000	369 Stancu Ion	10.000
316 Butu Ioan	10.000	370 Șeitan Adrian	10.000
317 Carpin Victor	10.000	371 Șerban Cornelius	10.000
318 Cârstea Gheorghe	10.000	372 Șerbănuț Flaviu	10.000
319 Casapu Ștefan	10.000	373 Taflan Elena	10.000
320 Cenușe Ioan	10.000	374 Tătaru Iuliana	10.000
321 Cernău Eugen	10.000	375 Zangor Nicolae	10.000
322 Clinciu Nicolae	10.000	376 Zangor Traian	10.000
		377 Gologan Gelu	5.000

2212 Săcele - Brașov, str. Parcului 18

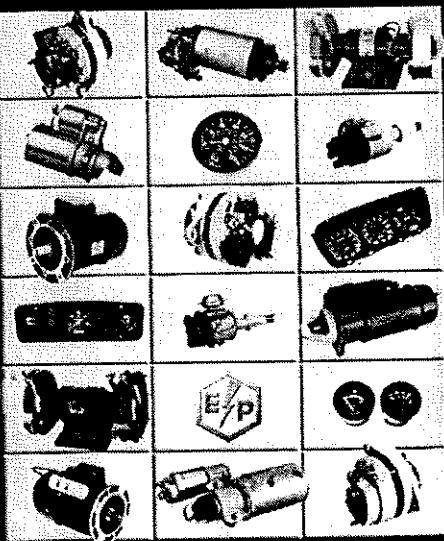
Tel.: 40-268-27.33.33 fax: 40-268-27.39.48

Serviciile sale - oferite prin

- SERVICE AUTO MAGAZIN Tel.: 268/33.93.65

- PASAJ COMERCIAL Tel.: 268/47.59.98

ELECTROPRECIZIA

Feel The Power

ELECTROPRECIZIA

SPRE ȘTIINȚĂ

Materialele primite la redacție nu se înapoiază.

Articolele privitoare la Săcele, Tărâlungeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.

Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă "Izvorul", pot fi obținute de la:

Ing. Taraș Octavian - str. G. Moroianu, nr. 361, Săcele

Ing. Roșculeț Claudiu - str. G. Moroianu, nr. 353, Săcele

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACTIA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. VICTOR CARPIN, ing. TARAȘ OCTAVIAN,

ing. ROȘCULEȚ CLAUDIU, IOAN EFTIMIE

eg. MILU ALEXANDRESCU, ing. DAN ZAMFIR,

prof. NICOLAE MUNTEANU,

ADRIANA VLAD, ing. HORIA BÂRSAN